

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY PHILLIPS

Seven Brides FOR
Seven ALIEN Brothers

BENJAMIN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BENJAR

YEDİ UZAYLI KARDEŞE YEDİ GELİN

HONEY PHILLIPS

Telif Hakkı © 2022 Honey Phillips tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, teyp veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi de dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik hiçbir yolla kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Sorumluluk Reddi

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Mariah Sinclair
Lindsay York tarafından LY Yayıncılık Hizmetleri'nde düzenlendi

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15 Sonsöz</u>
<u>Yazarın Notu</u>
<u>Diğer Başlıklar</u>
<u>Yazar Hakkında</u>

BÖLÜM 1

"A Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Üç erkek ahırda toplandığında Endark homurdandı. Bütün gün yağan kar Dışarıda zaten bir ayak derinliğinde.

"Elbette öyleyim," dedi Benjar. Planları hakkındaki şüphelerine rağmen ses tonunu kendinden emin tuttu. Dağın diğer tarafındaki insan yerleşimcilerin arasında bile olsa, sonunda bir eş bulma şansı karşı konulamayacak kadar cazipti.

Drakkar kanatlarını sallayarak, "Bence ikiniz de aptalsınız," diye söylendi. İri, bakır tenli erkek her zamanki alaycı ifadesini takınmıştı.

"O zaman neden bizimle geliyorsun?" Endark kaşlarını çatarak sordu.

Benjar kardeşinin pençelerinin büküldüğünü, bakla gibi yüz hatlarının keskinleştiğini görebiliyordu. Daha vahşi dürtülerini dizginleyecek bir eşi olmayan Endark, içindeki canavar üzerindeki kontrolünü kaybetmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştı - onu bu planı önermeye iten bir başka etken de buydu.

Kendisi içinse, sadece kendi diyebileceği birini istiyordu. Onun için yemek pişirecek ve eski komutanlarının yeni gelini Nelly'nin Artek'e gösterdiği sevgiyle ona bakacak birini. Bu hiç sahip olmadığı ve hep istediği türden bir ilişkiydi.

"Çünkü eğlenceli olacağından eminim." Drakkar'ın sesindeki alaycı tınıya rağmen, yüzünde Benjar'ın ona meraklı bir bakış atmasına neden olan bir şey vardı.

"Ve kendiniz için bir insan gelin istemiyor musunuz? Onların farklı bir tür olduğunu biliyorum, ama komutanın ne kadar işine yaradığına bakın."

Drakkar'ın gözlerinde özlem olabilecek bir parıltı belirdi ama o kadar çabuk kayboldu ki Benjar emin olamadı. Kanatlı kardeşi başını salladı.

"Biz Arkaniler kendi türümüzden gelin bile almayız. Yalnız olmayı tercih ederiz."

Benjar ürperdi. Hayatının büyük bölümünü bu şekilde geçirmiş olmasına rağmen yalnız olmaktan nefret ederdi. İttifak kuvvetlerine "gönüllü" olarak katıldıktan sonra komutanın takımında kalmasının nedeni de buydu. Savaşmaktan nefret ediyordu ama bir grup kardeş bulmuştu ve onu ailelerine kabul ettikten sonra onları terk etmeyecekti.

Drakkar, "Ve deneyimin başarılı olup olmadığını görmek istiyorum," diye ekledi.

Benjar ona endişeli bir bakış attı. "Formülünüzün dişilere zarar vermeyeceğine dair bize söz vermiştiniz."

"Olmayacak." Bir başka kanatlı omuz silkme. "Ancak, ne kadar süre bilinçsiz kalacaklarından emin değilim."

Benjar sırtıttı ve kuyruğu arkasında hevesle sallanarak dışarıda bekleyen kızağa yöneldi. "Bu her şeyi çok daha ilginç kılacak."

Endark onun yanına gelirken nefesinin altından homurdandı ve atlar gergin bir şekilde ürktü. Büyük, uysal hayvanlar insanların ana gezegenine özgü bir türden geliştirilmiş melezlerdi. Genelde sakin olsalar da Endark'ın bir yırtıcı olduğunu biliyorlardı. Şu anda, yırtıcı tarafı hayvanları tedirgin edecek kadar yüzeye yakındı.

Benjar başlarına doğru giderken, "Kızağa binin," dedi ona.

Koşucuların üstündeki araba kasasını saman ve battaniyelerle doldurmuşlardı ve derin kenarları Endark'ın varlığını atlardan gizlemeye yardımcı olacaktı. Endark bir itiraz mırıldandı ama itaat etti.

Benjar atları yatıştırdı ve sakinleşir sakinleşmez ön taraftaki dar bankın üzerine çıktı. Drakkar zaten oradaydı.

"Uçmayacak mısın?" diye sordu.

"Enerjiyi neden boşa harcayalım?" Drakkar bir kaşını kaldırdı. "Ayrıca karda uçmak çok rahatsız edicidir."

Benjar başını salladı ama dizginleri eline aldı. Aynı savaşlara katılmış ve aynı yetersiz tayınları paylaşmış olsalar da Drakkar hâlâ bir zamanlar olduğu kibirli soylu rolünü oynamayı seviyordu. Diğer erkeğin düşmanın önüne düşen herkesi kurtarmak için ne kadar çok çalıştığını görmüştü ama Drakkar merhametini gizlemek için hâlâ alaycı bir tavır takınıyordu.

Atlar yola koyuldu, ahırları geride bırakıp nehrin yanındaki patika boyunca ilerlerken kızak yeni yağın karın üzerinde kolayca hareket ediyordu. Çiftliğe bakarken içini bir memnuniyet kapladı. Dağların arasında geniş bir vadide yer alıyordu ve iki yıllık sıkı çalışmanın ardından huzurlu ve müreffeh görünüyordu.

Faydasız savaş nihayet sona erdiğinde, Artek ekibin acı anıları geride bırakıp yeni bir yer ve yeni bir yaşam biçimi bulmasını önermişti. Endark çiftliğin satılık olduğunu duymuş ve yedisi birlikte bu işi üstlenmeyi kabul etmişti. Bu Benjar'ın şimdiye kadar verdiği en iyi karardı.

Ama yine de bir şeyler eksikti ve Artek insan gelini Nelly'yi eve getirene kadar bunun ne olduğunu anlamamıştı. Kendine ait bir eş - bir gelin - istiyordu. Dağların diğer tarafındaki insan yerleşimcilerden oluşan kasaba en olası olasılığı temsil ediyordu, ancak birine nasıl yaklaşacağından emin değildi. Sonra Nelly onlara insanlık tarihinden bir hikâye anlattı ve ne yapmaları gerektiğini anladı.

Hikaye, tıpkı onlar gibi savaştan dönen askerlerin, kendileri için hiç dişi kalmadığını fark etmeleriyle ilgiliydi. Bilge bir adam onlara bol miktarda dişinin bulunduğu yakınlardaki bir kasabaya gitmelerini ve mutlu ve neşeli olacakları bir dans sırasında eşlerini talep etmelerini söylemişti. Komutan onlara insan kasabasının bu gece bir hasat dansı düzenlediğini söylediğinde, bu mükemmel bir fırsat gibi görünmüştü.

"Nasıl bir gelin seçeceksin?" Drakkar aniden sessizliği bozdu.

"Bir listem var," dedi gururla. İhtiyaçları üzerinde çok düşünmüştü.

"Liste mi?"

"Elbette iyi bir aşçı olmalı."

Drakkar kuru bir sesle, "Yemeğe olan takıntın düşünüldüğünde, bu beni şaşırtmadı," dedi.

"Yetkin, tabii ki. Çiftlikte ağırlığını koyabilecek biri. Ve nazik birini istiyorum," diye ekledi. İsteği niyet ettiğinden daha özlem dolu çıktı ve aceleyle devam etti. "Ayrıca, uzun boylu ve güçlü olmalı, saçları güneş ışığı renginde olmalı."

"Boyut ve saç rengi yeterince kolay olmalı, ancak diğer gereksinimlerinizi karşılayıp karşılamadığını nasıl bileceksiniz?"

"Ben bilirim." Bir kez daha, gerçekte hissettiğinden daha kendinden emin görünüyordu.

"Eşimi görür görmez tanıyacağım," dedi Endark. Onların konuşmalarını dinliyordu.

"Ama ya orada değilse?" Drakkar sessizce sordu. İlk kez sesi alaycı değil meraklıydı.

"Öyle olmalı."

İkisi de kardeşlerinin sesindeki çaresizliği duyabiliyordu. Drakkar kaşlarını çattı ama Benjar omzunun üzerinden Endark'a sırttı.

"Eminim öyle olacaktır. Eminim hepimiz - yani ikimiz de - gelinlerle döneceğiz."

Drakkar'ın kanatları çırpındı ama konuşmadı.

Vadiyi boydan boya kat edip dağ geçidini aşarlarken Benjar Drakkar'ın sorusunu düşünmeye devam etti. *Nasıl bileceğim?*

Wainwright kasabasına doğru inişe geçtiklerinde, planlarını değiştirmeleri gerektiğine karar vermişti.

"Düşünüyordum da," dedi ve diğer iki erkek de inledi. O onları görmezden geldi. "Dansa katılmaya niyetli olduğumuzu biliyorum ama bence önce biraz keşif yapmak daha iyi olabilir. Bu şekilde onları doğal ortamlarında gözlemleyebiliriz."

Endark hemen kabul etti. Yarı Vultor'du ve insanların uzaylılarla fazla deneyimi olmasa da, Vultor'la onun türüne güvenmeyecek kadar sık karşılaşmışlardı. Dansa katılma konusunda zaten şüpheleri vardı.

"Ne yazık. Gelişinizin yaratacağı... heyecanı zaten tahmin ediyordum," dedi Drakkar. "Peki nasıl keşif yapmayı planlıyorsunuz?"

Ona neşeli bir gülümseme verdi. "Hâlâ o kısım üzerinde çalışıyorum."

Dağların eteklerine vardıklarında kar yağışı durmuştu. Kasabaya doğru uzanan arazi kardan arınmış, dağınık ağaçların arasındaki mevsim sonu otları kahverengi ve kuruydu. Atları küçük bir çalılığın kenarına kadar götürdü.

"Kızağı burada bırakabiliriz. Yolun geri kalanını yürüyerek kat etmek daha kolay. Ve gizlenmek de daha kolay."

Gece henüz çökmemişti ama erken kış günbatımına kadar uzun sürmeyecekti. Kar yağmasa da yaklaşan fırtınanın ağır bulutları öğleden sonraya kasvetli bir solgunluk veriyordu. Kasabadaki pencerelerin çoğunda ışıklar parlamaya başlamıştı bile.

Drakkar, "Ben önden uçup gözlem yapacağım," dedi.

Benjar başını salladı. "Pek de göze çarpmıyorsun."

"Çoğu varlığın başını kaldırıp bakmaya zahmet etmediğini biliyorsun. İnsanların da farklı olduğundan şüpheliyim."

O daha tartışmadan Drakkar gökyüzüne sıçradı ve kasabaya doğru uçtu. Parıldayan pullarına rağmen bulut örtüsünün içinde kayboldu ve Benjar omuz silkti. Diğer erkeğin keşif yetenekleri, savaş sırasında tıbbi becerileri kadar işlerine yaramıştı.

"Düşmanı avlamak yerine gelin aramasını tercih ederim," dedi Endark, sürücü koltuğunda ona katılırken düşüncelerini yineleyerek.

"Katılıyorum. Ve en azından bu gece onun tıbbi becerilerine ihtiyacımız olmayacak. Umarım," diye ekledi sırtarak.

Diğer erkek onun gülümsemesine karşılık vermeye çalıştı ama Benjar onun hâlâ huzursuz ve tedirgin olduğunu anlayabiliyordu.

"İyi misin?" diye sordu usulca.

Endark ona hırlamaya başladı, sonra derin bir nefes aldı ve başını salladı.

"Ben... mücadele ediyorum. Türümün çoğu erkeği uzun zaman önce çiftleşmiş olurdu. İnsan tarafımın bu zorunluluğun üstesinden geleceğini ummuştum ama pek de yardımcı olmuyor gibi görünüyor. Bazen her iki tarafın da en kötü yanlarını miras aldığımı düşünüyorum," diye ekledi acı bir şekilde.

"Bunu yapmanın tek nedeni bu mu? Kontrol için mi? Bir eş istemiyor musun?"

"Her şeyden çok," diye patladı Endark, gözleri parlak bir yeşil renkte parlamaya başlamıştı. "Ama bir insan için bir Vultor'u kabul etmenin ne kadar zor olduğunu herkesten iyi biliyorum - ve ben insan olarak geçemiyorum. Ne umudum var ki?"

"Nelly'nin masalındaki askerler gelinlerini elde etmekte başarılı olmuşlar," dedi güven verici bir şekilde, masalın biraz uydurma olduğundan şüphelenmesine rağmen. Yine de, tarihi bir olayın kurgusal bir anlatımı bile gerçeğe dayanmalıdır.

Endark omuz silkti ve sessizce oturup Drakkar'ın dönmesini beklediler. Beklemek Benjar'ın sabırsız doğasına uymuyordu ve kuyruğu huzursuzca sallanıyordu. Drakkar'ın yaklaştığını fark ettiğinde daha da yaklaşmayı düşünmeye başlamıştı bile.

"Eee?" diye sordu Drakkar çullanıp kızığın yanına inerken.

"Dediğim gibi, hiç kimse kafasını kaldırıp bakmadı, ancak..." Drakkar başını salladı. "Bu dans için hazırlık yapmakla çok meşguller. Faaliyetlerine bakılırsa, en büyük binada gerçekleşecek. Yeterince uzun iniş yaptım

inceleyin. Üst katta kısmen açık bir pencere var ve duvarı tırmanmak basit bir iş olacaktır."

"Mükemmel. Hadi gidelim."

"Bunları unutmayın." Drakkar koltuğun altına uzandı ve küçük bir çanta çıkardı, ardından her ikisine de küçük birer atomizer uzattı. "Bir insanın yüzüne bir kez üfleme onu bayıltacaktır, ancak dediğim gibi ne kadar süreceğini garanti edemem."

"Peki bu onlara zarar vermeyecek mi?" diye tekrar sordu.

"Olmayacağını söylemiştim. Ben zarar vermem," dedi Drakkar sert bir sesle. "Biliyorum. I -"

O daha devam edemedi Endark şişelerden birini kapı.

"En büyük bina. Bir nefes," diye homurdandı, sonra gümüşü gri bir çizgi halinde kasabaya doğru havalandı.

Drakkar içini çekti. "Umarım kendini unutmaz."

"Sadece endişeli." Daha kontrollü olmasına rağmen o da öyleydi. "Umarım tanrılar onun yüzüne güler. Gelinini bulamazsa neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum."

"Ona göz kulak olacağım." Drakkar üçüncü şişeyi aldı ve alaycı gülümsemesini takındı. "Ne olur ne olmaz."

Sonra bir kez daha kasabaya doğru kanatlandı. Benjar derin bir nefes aldı ve kardeşlerinin ardından yeni gelinine doğru hevesle yola koyuldu.

BÖLÜM 2

Benjar dansın yerini hemen fark etti, sadece en büyük binada düzenlendiği için değil, aynı zamanda etrafını saran hareketlilik. Erkekler kovalar dolusu ürünün ve kucak dolusu çiçeğin ağırlığı altında sendeliyordu. Dişiler tepsiler dolusu yiyecek taşıyor, havayı dolduran nefis kokular adamın ağzını sulandırıyor.

Gözlem yapmak için binanın arkasındaki ara sokağa gizlendi ve kısa bir süre o tepsilerden birini çalmayı başarıp başaramayacağını düşündü. Bir zamanlar zorunluluklar onu yiyecek çalma konusunda oldukça usta olmaya zorlamıştı. Bir kadın, diğer birkaç kadınla konuşmak için dönerken yakındaki bir varilin üzerine özellikle baştan çıkarıcı kokusu olan bir tepsi koydu. Kendini görevine odaklanmaya zorlamadan önce tepsiden bir şeyler kapmayı düşünüyordu.

Eğer tepsiyi hazırlayan dişi ise, o zaman kesinlikle onun ilk şartını yerine getiriyordu. Konuşmasını bitirip tepsisini almak için geri döndüğünde, genç bir erkek bir topun peşinden koşarak yanından geçti ve ona çarptı. Çocuk hemen özür diledi ve kadın ona gülümseyerek tepsiden bir şeyler uzattı.

Benjar ikramın Nelly'nin sık sık hazırladığı kurabiyelerden biri olduğunu anladı ama onunki hiç bu kadar lezzetli kokmamıştı. Nelly'nin kazayı bu kadar sakın karşılaması onu daha da etkilemişti. O yaşta değerli bir vatandaşla çarpışmış olsaydı, en azından bir darbe alırdı, en kötü ihtimalle de yerel yetkililere götürülmeye çalışılırdı.

Onun nezaketi başka bir gereksinimi daha karşıladı ve onu daha yakından inceledi. Saçları açık kahverengiydi, güneş ışığı kadar soluk değildi ama idare ederdi. Bir insan dışisine göre uzun boyluydu ama yine de kendi boyuna kıyasla ufak tefekti ve düşünceli bir şekilde başını salladı. İşe yarayabilirdi.

Ancak kriterleri karşılamasına rağmen, beklediği heyecan kıvılcımını hissetmedi. Kız binanın içinde gözden kaybolurken, onu bir süre daha incelemeye karar verdi.

Sokağı kontrol ettiğinde hâlâ yalnız olduğunu gördü ve hızla binanın arka duvarına tırmandı. Drakkar'ın gördüğü açık pencere, görünüşe göre depo olarak kullanılan bir tavan arasına açılıyordu ama aşağıda prova yapan bir grubun uyumsuz notalarını duyabiliyordu. Gürültü hassas işitme duyusuna saldırırken yüzünü buruşturdu. Umarım dans başladığında sesler düzelirdi.

"Endark?" diye fısıldadı gürültünün altında usulca.

Yanıt gelmedi ve havayı test ettiğinde diğer erkeğin kokusunu alamadı. Tereddüt etti, onu aramaya gidip gitmemesi gerektiğini düşündü ama Drakkar kardeşlerine göz kulak olacağına söz vermişti. Belki de sadece gecikmiş ya da dikkati dağılmıştı.

Bunun yerine dikkatini bir gözlem noktası bulmaya yöneltti. Grubun neredeyse tam üzerindeki gevşek bir tahta aradıkları cevaptı. Tahtayı kenara çektiğinde aşağıdaki tüm salonu net bir şekilde görebildi ve beklemeye koyuldu. Artık gerçekten avda olduğu için huzursuzluğu kaybolmuştu.

Yemeklerin yerleştirildiği masaların başında duran uzun boylu kadını fark etti. Hazır bir gülümsemesi ve ona Nelly'yi hatırlatan sakin bir otoritesi vardı ve onun mükemmel bir gelin olacağına daha da ikna oldu. Ama acelesi yoktu - ona yaklaşmadan önce dansın bitmesini beklemesi gerekecekti - bu yüzden oda yavaş yavaş dolarken izlemeye devam etti.

Yaşlı kadınlar dedikodu ve şikâyet ederken, erkek grupları övünmek ve duruş sergilemek için toplandı. Genç erkekler genç kadınlara bakıyordu. Dişiler onları görmezden geliyormuş gibi yaparak onlara baktı. Genç kadınlardan biri, kıvrımlı bir sarışın, bir bankın arkasına kayarken gülümsedi.

çiçekler ve bir kitap çıkardı. Görünüşe göre bu kur yapma ritüeli herkesin ilgisini çekmiyordu.

O da böyle bir etkinliğe hiç katılmamıştı - gerçi onun durumunda hayatta kalmak için savaşmakla meşgul olduğu için katılmıştı - ama bando çalıp dans başladığında erkek ve kadınların ilerleyişini ve geri çekilişini izlemekten tuhaf bir zevk alıyordu. Kadınların çoğu çekiciydi ama hiçbiri aşçıdan daha çekici değildi. Kadın sakın ve arkadaş canlısıydı, bu da önceki izlenimini pekiştiriyordu ve adam başını salladı. Onu çiftliğe geri getirecekti.

Ama sonra tam altından boğuk bir ses geldi, müzik ve sohbet uğultusuna rağmen bir şekilde dikkatini çekmeyi başardı. Küçük, siyah saçlı bir kadın duvara yaslanmış, ellerini yanaklarına bastırmıştı. Adam kadının ağladığını anlayabildi ve onu teselli etmek için garip bir istek duydu. Ama sonra kadın omuzlarını dikleştirdi ve gözyaşlarını sildi. Elbisesini düzeltti, sonra güzel yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve kendisini gizleyen süslemelerin arkasından çıktı.

Göğsünde beklenmedik bir sızı hissetti. Aynı şeyi kaç kez yapmıştı - hissettiği acı ya da üzüntüyü gizlemek için sırtmıştı?

Derin bir nefes aldı ve sayısız koku arasından onun kokusunu tanımaya çalıştı. İşte. Tatlı bir koku ama beklenmedik bir şekilde baharatlı bir alt tonu var. Kokuyu ciğerlerinin derinliklerine çekti ve odanın içinde zarifçe ilerlerken hafızasına kazıdı. Diğer dişilerle selamlaşırken yüzünde mutsuzluktan eser yoktu ve sonunda yaşlı bir dişinin yanına geldi. *Bir anne mi? Hayır, yüz hatlarındaki benzerliğe bakarak bir kız kardeş olduğuna karar verdi.* Diğer dişinin de koyu renk saçları ve çekici bir yüzü vardı, bir insan için bile küçük olmasına rağmen kıvrımları daha belirgindi.

Çiftlik hayatı için çok küçük, diye düşündü isteksizce, kız kardeşiyle konuşan dişisini izlerken. Aşçının uzun boylu, sağlam vücudu çok daha uygun olurdu. Ve güzel mavi elbisesini süsleyen karmaşık detaylar ve dantel miktarı göz önüne alındığında, gerekli olan zor iş konusunda herhangi bir deneyimi olduğundan şüpheliydi. Hayır, sade yeşil elbisesi içindeki aşçı çok daha iyi bir seçim olurdu.

Ama kararına rağmen gözleri sürekli siyah saçlı kadına takılıyordu. O ve kız kardeşi danstan ayrıldığında, onları hemen takip etmemek için yıllar boyunca öğrendiği tüm özdenetimini kullanması gerekti. Bunun yerine saklandığı yerden dansı izlemeye devam etti. Beklerken çeşitli insan kokularını ayırarak ve onları sahipleriyle eşleştirerek kendini eğlendirdi.

Dans nihayet sona erdiğinde, aşçı temizliği organize etmek için kalıp geride kalan diğerleriyle birlikte çalışarak onun karakteri hakkındaki fikrini bir kez daha teyit etti. Her şey toparlandıktan sonra bir tepsi temiz tabak topladı ve kapıya yöneldi. Pencereye döndü ve hızlı adımlarla duvardan aşağı indi. Bunu yaparken Endark'ın neden hiç ortaya çıkmadığını tekrar merak etti. Drakkar onu herhangi bir beladan haberdar etmediğine göre, sadece kardeşinin avında başarılı olduğunu varsayabilirdi.

Ana caddedeki binaların arkasından uzanan ara sokağın gölgelerinde kalarak aşçısını gideceği yere kadar takip etti. Onun küçük bir restoranın kapısından girişini izlediğinde sırtıttı. O gerçekten de bir aşçıydı. Restoranın üst katında ışıklar belirdi ve onun da orada yaşıyor olması gerektiğini anladı. Bu duvara tırmanmak biraz daha zordu ama pençelerini kullanarak tutunacak bir yer buldu ve binanın arka tarafındaki karanlık odalara tırmandı.

Pencerenin kilidi açıktı ve sessizce temiz yatak odasına girdi, zeminde sessizce ilerleyerek kapıya ulaştı. Kadın derli toplu oturma alanındaki masada oturmuş, kaşlarını çatmış bir dizi kâğıda bakıyordu.

Atomizörü tutarak odanın içinde dikkatle ona doğru ilerledi. Dikkatine rağmen bir tahta gıcırdadı ve kadın başını çevirmeye başladı. Atomizörü kadının yüzüne doğru üfledi ve kadın yavaşça masanın üzerine yığılmadan önce irkilmiş gözlerinin kısa bir anlık görüntüsünü yakaladı. Drakkar'ın formülü tahmin ettiği kadar etkiliydi.

Belki de fazla etkili diye düşündü, onun tamamen hareketsiz olduğunu fark etti. Nabzını ve nefes alışını kontrol etti, her ikisinin de yavaş ve sabit olduğunu görünce rahatladı. *Güzel*. Şimdi onu kızağa geri götürmeliydi.

Koyu renkli, kullanışlı pelerinini aldı ve onu dikkatlice kollarına almadan önce etrafına sardı. Bir kez daha yeni gelinini taşıırken heyecan duymayı bekledi ama hiçbir şey hissetmedi. Elinde bir kadın -çekici bir kadın- tuttuğunun farkındaydı ama garip bir kopukluk hissi vardı.

Saçmalama, dedi kendi kendine onu yatak odasından pencereye doğru taşıırken. *Skefallalar Vultorlar gibi değildir - biz eşlerimizi görür görmez tanımıyoruz.* Kız onun tüm kriterlerini karşılıyordu ve şüphesiz zamanla birbirlerine değer vermeyi öğreneceklerdi.

Giderek karanlıklaşan ve sessizleşen kasabada, güzel, siyah saçlı kadını arama dürtüsüyle savaşıarak ilerledi. Kar nihayet dağların bu tarafına ulaşmıştı ve kızağa ulaştığında yer çoktan beyaz bir tabakayla kaplanmıştı. Aşçıyı kızağın yatağına yerleştirip üzerini battaniyeyle örttükten sonra karı engellemek için muşambayı kızağın üzerine çekerken atlar sakince duruyordu.

Kardeşleri neredeydi? Drakkar da bir gelinin cazibesine kapılmış mıydı? Böylece dördü de çiftleşmiş oluyordu ve düşünceli bir şekilde mırıldandı. Callum'un dişilere ilgi duymadığından ve Gilmat'ın bitkilerinden gayet memnun görüldüğünden emindi ama çiftleşmelerinin Frantor'u daha da yalnız hissettirip hissettirmeyeceğini merak etti. Ağır yaralı erkek zaten dünyadan çok fazla uzaklaşmıştı.

Belki onun da en az onlar kadar bir geline ihtiyacı vardı - onu sevecek ve ona değerli bir erkek olduğunu hatırlatacak birine. Güzel kadının neşeli gülümsemesini hatırladı. Şüphesiz Frantor'un kasvetini bile hafifletebilirdi. Bir yanı onun başka bir erkekle birlikte olduğu düşüncesinden nefret ediyordu ama eğer çiftlikte olursa en azından onu sık sık görebilecekti.

Kararını verdikten sonra uyuyan aşçıyı tekrar kontrol etti ve dişisini bulma hevesiyle adımlarını hızlandırarak kasabaya doğru yola koyuldu.

BÖLÜM 3

C *Raf!*

Tokadın sesi arkadaki küçük depoda yankılandı Thomas'ı Ruby'nin gitmesine izin verecek kadar korkuttu.

"Bunu neden yaptın?" diye tersledi.

"Bana saldırmanı engellemek için."

"Saldırı mı?" Gözleri kısıldı. "O kadar da saf değilsin. Benimle burada buluşmayı kabul ettiğinde ne yaptığını biliyordun."

"Sadece konuşmak istediğini söylemiştin."

Doğrusu, onun çirkin bir şekilde flört etmesini, hatta belki de gizlice öpmesini bekliyordu. Onun dilini boğazına sokmaya çalışmasını ya da göğsünü acı verici bir şekilde kavramasını beklemiyordu.

"Neden küçük aptal bir kızla konuşmak isteyeyim ki? Senin o ağzını çok daha iyi kullanabilirim."

Adam ona doğru bir adım attı ve kadın geri çekildi.

"Biraz daha yaklaşırsan çığlık atarım."

Danstan gelen müzik hâlâ çalışıyordu ama bir çığlığı **b a s t ı r a c a k** kadar yüksek değildi.

"Herkes beni buraya geri çektiğini söyleyeceğim," diye alay etti.

Kalbinin çarpmasına neden olan sinirlerine rağmen, ona en masum bakışını attı.

"Tam tersini söyleyeceğim - ve kime inanacaklarını sanıyorsun? Biliyorsun herkes benim böyle bir şeyi yapamayacak kadar genç ve masum olduğumu düşünüyor."

Bu yanlış varsayımı genellikle ne kadar sinir bozucu bulsa da, bir kereliğine işe yarayabilirdi.

"İyi," diye tersledi. "Ama gelecekte benden uzak dur."

Adam hışımla kapıya yöneldi ve gitti. Kadın, adamın geri dönüp tehdidini sinamasından korkarak onu takip etti. Onu rahatlatan şey, adamın görünürde olmamasıydı ve yanağından ilk gözyaşı süzülürken duvara yaslandı. Thomas ondan biraz daha büyüktü ama onu her zaman çekici bulmuş ve iltifatlarından hoşlanmıştı. Karşılaşmaları nasıl bu kadar çabuk ters gitmişti?

Çünkü düşünmedin.

Kız kardeşi Pearl'ün sesini kafasının içinde sanki onun yanındaymış gibi net bir şekilde duyabiliyordu. Onun yüzündeki endişeli ifadeyi bile görebiliyordu - Ruby'nin kaybolduğunu fark etseydi, şu anda da aynı ifadeyi takınacağından kuşkusu yoktu.

Thomas'la buluşmak için sıvıştığında Pearl'ün bunu fark etmemesi mümkün değildi ama dükkâncının kızı Nelly dağların derinliklerindeki eski çiftlikte yaşayan uzaylılardan biriyle evlendiğinden beri kız kardeşi kendinde değildi.

Ruby ona soyutlanmasını sorduğunda, bunun arkadaşını özlediği için olduğunu söylemişti. Ama Ruby bunun daha çok Nelly'nin kocasına eşlik eden kocaman, sessiz uzaylıyla ilgili olduğundan şüphelenmişti. Nelly insanların sandığı kadar aptal değildi ve kız kardeşinin gözlerinin iri adamı nasıl takip ettiğini görmüştü. Ruby biraz yaşlı olsa da adamın hiç de fena görünmediğini kabul etmek zorundaydı. Ve boynuzları kesinlikle ilgi çekiciydi.

Ama hem Nelly hem de uzaylılar artık gitmişti ve yakında kar geçidi kapatacaktı. Onları bahara kadar bir daha göremeyeceklerdi - bu da her ikisinin de

O ve kız kardeşi Wainwright'ın heyecan verici olmayan erkekleriyle sıkışıp kalmışlardı. İçini çekti ve gözyaşlarını sildi. Sonra Thomas'ın elbisesini yırttığı yeri gizlemek için boynundaki büzgüyü düzeltti ve kız kardeşini bulmaya gitti.

Uzun bir alıştırmamanın verdiği rahatlıkla yüzüne mutlu bir gülümseme yerleştirerek odanın öbür ucuna, Pearl'ün yanına doğru ilerledi. Kız kardeşi her zamanki sakin ifadesiyle Bayan Watson'ın şikâyetlerini dinliyordu ama Ruby bunun da kendi gülümsemesi kadar sahte olduğundan şüpheleniyordu.

Bayan Watson, "Bu kızın içine ne giriyor gerçekten anlamıyorum," diye yakındı. Sinir bozucu bir sesi ve gösterişli mücevherlere düşkünlüğü olan iri yarı, heybetli bir kadındı. "Dün Desmond Potter'ı çaya davet ettik ve Julia bunu tamamen unuttu. Onu çağırmaya gittiğimde elleri bitkilerle uğraşmaktan lekelenmiş, saçları da darmadağın olmuştu. Sevgili Desmond'ın bu tür kusurları görmezden gelmesini nasıl bekleyebilirim?"

Bay Potter daha önce iki karısını gömmüş yaşlı bir adam olduğu ve Julie de genç ve çok güzel bir kız olduğu için, Ruby onun darmadağınıklığını görmezden gelmekte hiç zorluk çekmeyeceğinden şüpheleniyordu.

Pearl nazikçe, "Belki de henüz evliliğe hazır değildir," diye önerdi.

"Saçmalık. Neredeyse yaşı geçti bile. Geç evliliklere inanmam."

Ya da banka hesabına para ekleme fırsatını kaçırdığı için. Söylentilere göre Bay Potter yeni gelinine yüklü bir meblağ ödemeye hazırlanıyordu.

"Kız kardeşin için bir evlilik düşünmelisin," diye devam etti Bayan Watson.

"Pearl çay fincanına baktı ama Ruby onun içindekileri gerçekten gördüğünü sanmıyordu. "Erken evlilikler her zaman yürümüyor."

"Hayır, sanırım hepimiz senin William'la olduğun kadar şanslı olamayız. Ne kadar çekici bir adam. Şimdi izninizle kızımı bulmaya gidiyorum."

Bayan Watson fincanını yere bıraktı ve Pearl'ün ölen kocasından bahsedildiğinde nasıl irkildiğini fark etmeden yoluna devam etti. William, Pearl'ün

Zalimliğini kapalı kapılar ardında tuttu ama Ruby onlarla birlikte yaşadı. Pearl bunu ondan saklamaya çalışmış olsa da, kız kardeşinin o piçin ellerinde ne kadar acı çektiğini görmüştü. Kolunu kız kardeşine doladı.

"Ona aldırış etmeyin."

"Yapmamaya çalışıyorum ama zavallı Julie için üzmekten kendimi alamıyorum. Onunla birlikte yaşamak zorunda."

"Onun yerinde olsaydım, sırf ondan uzaklaşmak için evlenmeye razı olurum," diye mırıldandı.

"Ama sanırım Bay Potter'la evlenecek kadar değil."

Ruby abartılı bir ürperti verdi ve ikisi de güldüler.

"Gerçi evlenecek yaşta olduğum konusunda pek de haksız sayılmaz," diye ekledi. "Neredeyse yirmi yaşımdayım."

"Daha on dokuzuna yeni girdin ve çok gençsin," dedi Pearl kararlılıkla ve Ruby içini çekti.

Bu tanıdık bir tartışmaydı. Kasabaları elli yıldan uzun bir süre önce, aşırı nüfuslu ve kirli bir Dünya'yı geride bırakıp Cresca'ya yerleşmeye karar veren eksantrik bir milyarder olan Josiah Wainwright tarafından kurulmuştu. Araziyi satın almış, kasabayı inşa etmiş ve çiftlik evlerini kurmuştu. Daha sonra tüm çalışanlarına Dünya'yı terk etme şansı sunmuş ve çoğu da bunu minnetle kabul etmişti.

Ancak yardımseverliğinin bir bedeli vardı. İnsanların Dünya'nın geçmişinde daha mutlu olduğuna inanarak, o daha sade zamanları taklit etmek için tasarlanmış bir dizi kural koydu - evliliğe karşı çok muhafazakar bir tutum da dahil.

On sekiz yaşına geldiğinde arkadaşlarının çoğu çoktan evlenmişti ve şimdi kendi yaş gruplarında evlenmemiş olan sadece o ve Julie vardı. Pearl bu olasılığa şiddetle karşı çıkıyordu ve evliliğinin sonuçları göz önüne alındığında Ruby onu tamamen suçlayamazdı. Ama bu onun aşk, macera ve romantizm özlemi duymasına engel değildi. Bu özlem zaman zaman Thomas'la depoda karşılaşması gibi kötü kararlara yol açıyordu. İçini çekti, anısı onu ürpertti.

"Bir sorun mu var tatlım? Seni dans pistinden sürüklemem gerekecek sandım."

"Bir sorun yok." Eninde sonunda Pearl'e olanları anlatacaktı ama bu gece bununla yüzleşemezdi. "Sanırım biraz yorgunum. Sen de yorgun görünüyorsun," diye ekledi kız kardeşinin yüzünü incelerken.

Pearl her zamanki gibi güzeldi ama gözlerinin altında gölgeler vardı.

"Pek iyi uyuyamadım."

"Acaba bunun uzun boylu, mor bir uzaylıyla bir ilgisi var mı?" diye takıldı ve kız kardeşinin yüzünü pembeleştiren dalgayı memnuniyetle izledi.

Pearl istediği kadar inkâr etsin, Ruby onun uykusuz gecelerinde arkadaşı Nelly'yi özlemekten daha fazlası olduğunu biliyordu.

"Neden bahsettiğinizi bilmediğime eminim. Sonuna kadar kalabileceğimize söz verdiğimi biliyorum ama belki de..."

"Eğer gitmek istiyorsan, benim için sorun değil. Özellikle de eve gittiğimizde bana özel kakaondan bir fincan yaparsan."

"Emin misin? Genelde seni sürükleyerek götürmem gerekir."

Pearl'ün bakışları da aynı şekilde seçiciydi ve kendi yanakları pembeleşme tehlikesi geçirdi ama omuz silkmek için kendini zorladı.

"Aynı kasaba, aynı insanlar. Ayrılmakla bir sorunum yok."

Pearl başıyla onayladı ve vedalaşarak odanın etrafında döndüler. Bayan Watson'ın hâlâ Julie'yi aradığını görünce kıkırdadı. Arkadaşını daha önce sahneyi çevreleyen sonbahar düzenlemelerinden birinin arkasına kayarken görmüştü. Bu, Thomas'ın onu odadan çıkarmasına izin verdiği zamanla aynı zamana denk geliyordu ve bu anı gülümsemesini sildi.

Pelerinlerini aldılar ve binadan çıkıp bir kış harikalar diyarına adım attılar. Yarın sabaha kadar her yer buzlu bir çamur olacaktı ama şu anda yeni yağan kar her şeyin büyüğü görünmesini sağlıyordu. Sessiz kasabada yürürken gülümsedi, kar ayaklarının altında çıtırdıyordu.

"Çok güzel," dedi.

"İlk kar yağışından her zaman keyif alırım, ardından kaç tane daha yağacağını bilsem bile."

"Aynı zamanda kızak kaymak, paten kaymak ve göl kenarında şenlik ateşi yakmak demek." "Ve normalden daha uzun bir kış."

Pearl haklıydı. Josiah kasabayı kurmak için burayı seçmişti çünkü burası büyük ölçüde izole bir yerdı. Birkaç erzak arabası dışında bahara kadar kimseyi görmeyeceklerdi. Ama Pearl tarım arazileri boyunca en yakın insan yerleşimine doğru bakmıyordu. Kasabanın arkasındaki dağlara ve o dağların arasından Josiah'ın hiç gelmeyen gelini için inşa ettiği geniş çiftliğe giden geçide bakıyordu. Çiftlik onun ölümünden sonra, uzaylılar satın almadı n önce birkaç yıl boyunca boş kalmıştı.

Alıcıların hepsinin eski bir askeri birliğin üyeleri olduğunu bilmelerine rağmen, kaç kişi olduklarını kimse tam olarak bilmiyordu. Kasabada görünen sadece iki kişi, Nelly'nin evlendiği kişi ve onun sessiz arkadaşı - kız kardeşini büyülüyor gibi görünen kişiydi.

"Kaç kişi olduklarını merak ediyorum," dedi yüksek sesle.

"Hiç bahsetmedi -" Kız kardeşi dudağını ısırđı. "Yani neyden kaç tane?"

Güldü ve Pearl'ün koluna sarıldı. "Uzaylılardan bahsettiğimi biliyorsun. Belki çiftlikte benim için de bir tane vardır."

Kız kardeşi titredi. "Öyle söyleme. Nelly'yi zaten kaybettim - seni de kaybetmek istemiyorum."

Kapılarına vardıklarında "Beni asla kaybetmeyeceksin," diye söz verdi.

William bu büyük ve heybetli evi Pearl'le evlenmeden önce inşa etmişti ve o zamandan beri orada yaşamalarına rağmen burası ona hâlâ evi gibi gelmiyordu. Kız kardeşinin de aynı derecede rahatsız hissettiğinden şüpheleniyordu. William çoktan gitmiş, neyse ki bir at kazasında ölmüş olsa da, varlığı hâlâ evin üzerinde ağırlığını hissettiriyordu.

Pearl söz verdiği gibi sıcak kakao yaptı ve ikisi ateşin önünde oturup yudumladılar. İkisi de konuşmadı ve kız kardeşi sonunda ona endişeli bir bakış attı.

"İyi olduğuna emin misin? Genellikle bir danstan sonra söyleyecek daha çok şeyin olur."

Bir kez daha kız kardeşine olanları anlatmak istedi ama artık bunu düşünmek istemiyordu. Bu gece olmaz.

"Sadece yorgunum," dedi. "Sanırım yatmaya gideceğim." "Sanırım ben de sana katılacağım."

Pearl ateşi yaktı, fincanları yıkadı ve sonra merdivenleri birlikte çıktılar. Ruby'nin odasına vardıklarında kız kardeşi elini onun koluna koydu.

"Bir sorun olsa bana söyledin, değil mi?"

"Elbette," dedi, kız kardeşinin gözlerinin içine bakmayı tam olarak başaramadan.

Ona söylemek niyetindeydi ama kız kardeşinin ne kadar üzüleceğini de biliyordu. Aralarında sadece sekiz yıl olmasına rağmen Pearl bazı yönlerden kız kardeşinden çok annesine benziyordu. Anneleri Ruby çok küçükken ölmüştü ve onu büyüten kişi Pearl olmuştu.

"Şimdi yatağa gidip uzaylı erkeklerin hayalini kuracağım," dedi hafifçe. "Sen de aynısını yapmalısın."

Kız kardeşi güldü ve ona sarıldı. "Belki ben de öyle yaparım."

Odası, evde gerçekten onunmuş gibi hissettiği tek yerdi. Pearl burayı Ruby'nin hayallerinin odası haline getirmek için kocasının gazabına göğüs germiştı. Ama bu gece güzel dantel perdeler ve yastık bolluğu her zamanki gibi rahatlatıcı görünmüyordu. Pearl'ün ona sürpriz olarak verdiği yeni gecelik bile Ruby'nin yüzünü güldürmemiştı. Yumuşak pamuklu geceliğın eteklerinde, bileklerinde ve boynunda dantelden fırırlar vardı ama çukur yakası göğüslerinin üst kısmını ortaya çıkarıyordu ve Thomas'ın onu tuttuğu yerdeki kırmızı izi görebiliyordu. Ürperdi ve onu aklından çıkarmaya kararlı bir şekilde boynunu daha yukarı çekti. Aynanın önünde dönüp durdu,

Kendini narin kumaşın etrafında süzülüşüne hayran olmaya zorladı. O piçin anısının, kız kardeşinin hediyesinden aldığı zevki bozmasına izin vermeyi reddetti.

Onun yerine uzaylı erkekleri düşün, dedi kendi kendine. *Seksi uzaylı erkekleri.*

Bilinmeyen bir uzaylıyla ilgili bir fanteziye dalmak, kasabadaki hayal kırıklığı yaratan insanlardan çok daha güvenli görünüyordu. Işığı söndürüp yorganın altına girdiğinde, hayal gücünün dağ geçidinin ötesindeki vadiye sürüklenmesine izin verdi. Birden, neredeyse dokunabileceği kadar gerçek, aslansı yüz hatlarına sahip, gül renkli kocaman bir erkek hayal etti. Uykusunda ona uzandı bile, ama sonra yoğun bir çiçek kokusu kafasını doldurdu ve karanlığa gömüldü.

BÖLÜM 4

T Benjar'ın ayağının altındaki izler gıcırdadı ve Benjar dondu kaldı. Dışisinin kokusunun izini sürmek umduğundan da kolay olmuştu. Her şeye rağmen

yağan karın kokusu soğuk havada asılı kalmış ve o da bu kokuyu takip ederek sokaktan geriye doğru uzanan büyük bir eve ulaşmıştı. Gördüğü manzara onu bir an için duraksatmıştı - bu ev kendi mütevazı evinden çok farklıydı - *Frantor'un* mütevazı evinden.

Ama Nelly'nin hikâyesinde askerler tarafından alınan gelinler yeni hayatlarından memnundu. İnsan gelinlerinin de aynı şekilde mutlu olduğundan emin olacaktı.

Kapılar kilitliydi ama kilitli bir kapıya girmek, babasının ölümünden sonra edinmek zorunda kaldığı ilk yeteneklerden biriydi. Kapı sessiz bir tıkırtıyla açıldı ve o da muzaffer bir edayla içeri adım attı. Giriş holünden büyük bir merdivenle yukarı çıkılıyordu ama çok geçmeden her basamağın ayaklarının altında gıcırdama ve inleme eğilimi gösterdiğini fark etti. En tepeye ulaştığında kalbi küt küt atmaya başlamıştı ama içeridekilerden alarm çığlıkları gelmiyordu.

Yatak odasını tespit etmek kolaydı ve sessizce içeri süzüldü. Dantel perdelerin arasından yeterince ışık girdiği için büyük yatağın ortasındaki küçük, kıvrımlı figürü seçebildi. Odanın içinde sessizce ilerledi, sonra duraksadı ve güzel, masum yüze baktı. Belki de yapmamalıydı...

Gözlerini kırptırarak açtı, loş ışıktaki koyu gizemli bir maviydi ve onu görebildiğinden emindi. Elini kaldırmaya başladı ve korkarak

diye haykıracaktı ki, Drakkar'ın formülünden yüzüne bir nefes gönderdi. İç çekti ve daha derin bir uykuya dalarken gözleri kapandı.

Onun üzerine eğilerek ağzını açtı ve ağzının üstündeki özel hazneden onun kokusunu içine çekti. Üzerine bir doğruluk duygusu yerleşti - aşçıda olmayan bir duygu.

Hayır, dedi kendi kendine. O Frantor için.

Bu düşünceyi içgüdüsel olarak reddetmekle savaşıyor, dikkatlice örtüleri geri çekti ve ardından bir iniltiyi bastırdı. İnce bir elbise, yumuşak kadınsı kıvrımların her santimini sarıyordu. Küçük boyuna rağmen dolgun göğüsleri ve nefis kıvrımlı bir poposu vardı. Aleti hemen tepki verdi, kılıfının içinde şişti ve ortaya çıkmakla tehdit etti.

Frantor, diye hatırlattı kendine bu baştan çıkarıcı manzaradan uzaklaşırken. Onu soğuktan ve Frantor'un ateşli bakışlarından koruyacak bir pelerine ihtiyacı vardı. Gardırobundaki eşyaların çoğu her iki amaç için de fazla anlamsızdı ama sonunda işe yarayabilecek kalın, mavi kadife bir pelerin buldu.

Etrafını sarmak için eğildiğinde, elbisesinin malzemesi göğüslerini sıkıca sardı, areolalarının gölgesi ve meme ucunun yumuşak uçları ince kumaştan açıkça görülebiliyordu. Dokunmak, keşfetmek, küçük tomurcukları sıkı tepeler halinde kızdırmak istedi, ama onu kollarına almadan önce pelerinle örtmek için kendini zorladı.

Aynı haklılık hissi onu da sardı ama aldırmadı ve merdivenlerden aşağıya inmeden önce onu kendine yasladı. Geçiş hızının kaçınılmaz gıcırtiları hafifleteceğini umdu ve herhangi bir yaşam belirtisi duymadan kapıdan çıkmayı başardı. Yine de kollarındaki değerli dişiyi kaybetme riskini göze alamadı ve olabildiğince hızlı bir şekilde kızığa geri döndü.

Oraya ulaştığında Drakkar koltuğa tünemişti, kollarında siyah pelerinli bir bohça vardı. Bir insan dişisi olamayacak kadar küçük görünüyordu ama kasabadan başka ne almış olabilirdi ki?

"İlgilenmediğini sanıyordum."

Drakkar omuz silkti ve pelerin bir anlığına kayarak parlak altın rengi saçları ortaya çıkardı. Hemen eğildi ve dikkatlice

pelerini tekrar yerine çekti.

"Ben..."

"Meraklı mısın?" Diğer erkek tereddüt edince Benjar ekledi. "Bir dişi insan üzerinde deney yapamazsın."

"Onlara - ona - zarar gelmeyeceğine dair şerefim üzerine yemin ederim."

Benjar onu daha fazla sorgulayamadan Drakkar başıyla kasabaya doğru işaret etti. "Endark geri dönüyor. İkiniz güvende olduğunuza göre, ben de dağlara dönüyorum."

"Hepiniz uçacaksınız -"

Artık çok geçti. Drakkar'ın kanatları açıldı ve havaya sıçradı, görünüşe göre karda uçmanın zorluğuyla ilgili önceki şikâyetlerini unutmuştu. Benjar başını salladı ve dışısını isteksizce arabaya, hâlâ huzur içinde uyuyan aşçının yanına yerleştirdi.

Bir süre sonra Endark da kucığında bir dişiyle ona katıldı. Kardeşi ona bakmadı bile, tamamen taşıdığı dişiye odaklanmıştı.

"Kim o?"

"Benim." Endark hırlayarak vücudunu dişinin üzerine doğru eğdi. İç çekti. "Bunu biliyorum. Onu almaya çalışmıyordum."

"Onu alamazsın."

"Denemeye niyetim yok." Kızağı işaret etti. "Benim zaten bir dişim var."

"İki dişi mi getirdin? Barbar."

"İkisi de benim için değil," dedi havalı bir şekilde. "Bir dişinin Frantor'a da yardımcı olabileceğini düşündüm. Nelly biraz ilerleme kaydetti ama belki kendi dişisinin olması ona yardımcı olur."

Endark'ın kollarındaki kadın inledi ve Endark hemen onun üzerine eğildi, saçlarını okşadı ve kadın tekrar sakinleşene kadar yumuşak bir ses çıkardı.

"Gitmeliyiz," dedi Benjar.

Endark'ın bu öneriye balıklama atlamasını bekliyordu ama onun yerine kaşlarını çattı.

"Peki ya Gilmat?" "Ne

olmuş ona?"

"Gelini olmayacak. O tek olacak."

Benjar, Gilmat'ın gelmemeye karar vermesine itiraz edecekti ama sonra Endark'ın kollarındaki kadına ve arabadaki ikisine baktı. Kimsesi olmayan tek kişi olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Aniden başını salladı.

"Başka bir tane getireyim."

Yine de tereddüt etti, arabaya baktı.

"Burada kalacak ve onun, yani *onların* güvende olduğundan emin olacak mısınız?"

Aşçı için endişelenmesi gerekirdi ama kendini küçük, güzel dişisi için çok daha fazla endişelenirken buldu. *Hayır. Frantor'un dişisi*, diye hatırlattı kendine. Göğsündeki ağrıyı görmezden gelerek, kasabaya dönmeden önce Endark'ın başını sallamasını bekledi. Aklında sadece dişi vardı.

Burnunu ana caddeden aşağı doğru takip ettiğinde, kendini dişisini aldığı evden bile daha etkileyici olan büyük bir evin önünde buldu. *Frantor'un dişisi*. Ferforje bir çit tüm araziye çevreliyordu ve arazinin içinde titizlikle kontrol edilen çalı sıralarını ve artan kar yağışının altında çoktan kaybolan düzgün, çakıllı yolları görebiliyordu.

Bir an tereddüt etti, Gilmat'ın serasının yemyeşil kaosunu düşündü, ama sonra kardeşi için seçtiği dışının bir çiçek yığınının arkasında burnu kitapta saklandığını hatırladı. Onun mükemmel olacağından emindi.

Çiti aşmak hiç de zor olmadı ve dişisini geri alırken dersini almış olacak ki verandanın çatısına atladı ve içeri girdi

doğrudan ikinci kata açılan bir pencere. Kalın, dolgulu halısıyla adımlarını boğan geniş bir koridor evin ortasından aşağıya doğru uzanıyordu. Bundan sonra, kadın odasının en uçta olduğunu tespit etmek yeterince kolaydı. İçeri girdiğinde küçük ama yemyeşil bir kış bahçesinin açıldığını gördü ve gülümsedi. *Mükemmel.*

Neredeyse yatağa varmıştı ki Drakkar'ın formülünü hatırladı ve el yordamıyla cebindeki püskürtücüyü aradı. Yüzüne küçük bir nefes püskürttü. Burnu seğirdi ama sonra içini çekti ve uykunun derinliklerine daldı. Diğer dişilerin aksine, gardırobunda kullanışlı dış giysiler yoktu, sadece kullanımdan ziyade görünüm için tasarlanmış bir dizi süslü pelerin vardı. Bunun yerine onu yatağındaki yorgana sardı ve kucağına aldı.

Tam kapıya ulaştığında koridordan bir ses duydu - yüksek ve rahatsız edici bir sesle şikâyet eden bir kadın. Atomizer neredeyse boşalmıştı ve onu kullanmak için kadına yaklaşması gerekecekti. Onun yerine pencereye döndü ve aşağıya baktı. Atlaması için çok uzak değildi ama pencerenin hemen altındaki çalılar inişi biraz zorlaştıracaktı. Koridordan gelen ses giderek yükseliyordu, bu yüzden omuz silkti, pencereyi açtı ve atladı, dizlerinin üzerine çökmeden önce tek ayağının üzerine garip bir şekilde indi.

Kesinlikle en zarif inişim değildi.

Ayrıca aşağı inerken dirseğini dış cephe kaplamasına çarpmış, bu da vücudunda hoş olmayan bir his yaratmıştı ama hem kendisi hem de dişi sağlamdı. Ayağa kalktı ve aceleyle çite geri döndü. Tam diğer tarafa geçmişti ki evin ışıkları yanmaya başladı. Heyecandan kanı kaynayarak koşmaya başladı. Çiftlikte geçirdiği huzur dolu iki yıl boyunca maceradan ne kadar hoşlandığını unutmuştu.

BÖLÜM 5

A Benjar kasabadan çıkıp kızağa doğru koşarken arkasında bir şey duyduğunu sandı ama dönüp baktığında tek görebildiği seyrek ağaçları ve karla kaplı zemini görüyordu. Kasabada birkaç ışık daha yanıyordu ama takip sesi duyulmuyordu.

Endark hâlâ dışisini kucaklamış bekliyordu. Benjar, Gilmat'ın gelinini arabaya ekledikten sonra diğer erkeğe beklenti dolu bir bakış attı.

"Onu uyutmayacak mısın?" "Hayır."

"Burada diğerleriyle birlikte daha sıcak olacak - ve sizin yapacak işiniz var."

Endark homurdandı ve Benjar onun dışisiyle birlikte hızla uzaklaşmak üzere olduğundan şüphelendi ama sonunda başını salladı. Kapağı kapatmadan önce onu nazıkçe içeri yerleştirdi ama Benjar onu dürtünceye kadar elini arabanın üzerinde tuttu.

"H a d i ama. Ayrılmadan önce bazı ışıklar gördüm ve birileri kadınları aramaya başlamadan önce buradan çıkmak istiyorum."

Endark atları ürküterek, "Kimse benim dışimi alamaz," diye

homurdandı. "O zaman atları korkutmayı bırak."

Atların başına giderken kendi sesi alçak bir hırıltıydı. Birinin onun - onların - dışilerini alması fikrinden hoşlanmıyordu ama o da hoşlanmıyordu

Endark'ın atların ürküp kaçmasını istemesini.

Onları yatıştırıcı bir şekilde okşadı, sonra kardeşini havayı koklarken bulmak için geri döndü. "Bir sorun mu var/"

"Bilmiyorum. Algıladığımı sanmıştım..." Endark başını salladı. "Emin değilim. Ve şimdi rüzgâr dağlardan geliyor."

"Kar da beraberinde geliyor," dedi koltuğa tırmanırken. "Çok ağırlaşmadan geçitten geri dönmemiz gerekiyor."

Endark ona sert bir sırtısla karşılık verdi. "Evet, işimi kolaylaştıracak olsa da."

"O zaman gidelim."

Atları harekete geçirdi ve geçide doğru yöneldi. Kasabaya bir kez daha bakmadan edemedi ama hâlâ takip edildiğine dair bir işaret yoktu. *Mükemmel.*

Yolculuk boyunca çok az konuştular, ancak Endark tedirginliğini korudu ve üzerini örten karla kaplı muşambadan başka görececek bir şey olmamasına rağmen sık sık omzunun üzerinden arabaya baktı. Geçidin tepesine ulaştıklarında ikisi de rahat bir nefes aldı. Çiftlik evine hâlâ epeyce bir mesafe vardı ama kendi topraklarında olduklarını bilmek ona güven hissi veriyordu.

Ve gelinini eve getirdiğini bilmenin verdiği tatmin. Bu düşünceyle zihninde beliren şeyin küçük, güzel kadının yüzü olduğu gerçeğini görmezden gelmeyi seçti.

"Ne kadar uzağa gitmemiz gerekiyor?" diye sordu.

"Depo binasını geçince. Orası yeterince güvenli olmalı."

Başını salladı ve atlara gıdıkladı. Onlar da ahırlarına yaklaştıklarının aynı derecede farkında olarak hevesle karşılık verdiler. Satmak istedikleri malları geçici olarak depolamak için kullandıkları büyük deponun önünde onları tekrar durdurdu.

"Bu iş görür. Burada bekleyin." Sözlerine rağmen Endark tereddüt etti. "Gelinime zarar gelmemesini sağlayacaksınız."

"Elbette. Tıpkı senin benimkine göz kulak olduğun gibi ben de ona göz kulak olacağım." "Biraz dikkatim dağılmış olabilir," diye itiraf etti Endark.

Endark'ın geri döndüğünde dışisine nasıl sarıldığını hatırlayarak sırıttı. "Eminim öyledir. Ama sen dönene kadar gelinime bakmayacağım bile."

Kardeşi başını salladı ama ormanda kaybolmadan önce bir süre daha oyalandı.

Kar yağmaya devam ediyordu ve o da geliniyle birlikte -sadece sığınmak için, diye kendini temin etti- arabanın içine girmeyi çok istiyordu ama bunun dikkatini dağıtacağını biliyordu. Bunun yerine koltuğuna gömüldü ve gelininin kulübelerinde yapmasını isteyebileceği tüm ek iyileştirmeleri düşünerek kendini meşgul etti.

Yüzünün yanından bir tutam saman geçti ve kaşlarını çattı. Bu arabadan nasıl kaçmıştı? Omzunun üzerinden geriye baktığında, örtü hâlâ sağlam görünüyordu. Aşağı inip araştırmaya başlayamadan Endark yeniden ortaya çıktı. Ağır ağır nefes alıyordu ama Benjar'a bir kez daha sertçe sırıttı.

"Vakit geldi."

Keskin bir çatırtı duyuldu, hemen ardından iki tane daha. Bir an sessizlik oldu, sonra alçak bir gümbürtü havayı doldurmaya başladı ve iliklerinde titreştiğini hissedene kadar giderek arttı. Görüş mesafesinin düşük olmasına rağmen, devasa bir kar kütesinin en yakın zirveden koptuğunu ve aldatici bir yavaşlıkla dağın yamacından aşağı indiğini gördü. Kükreme daha da sağır edici hale gelirken kayalar yuvarlandı ve ağaçlar ikiye bölündü, karın ağırlığı geçidi doldurup tamamen kapatırken beyaz bulutlar havaya fırladı.

Gürültü yavaş yavaş kesildi ve Endark'a döndü. Kardeşinin zafer dolu yüzüyle karşılaşmayı bekliyordu ama onun yerine yüzü asık ve gergindi. Arabanın arkasına doğru döndü ve sert bir sesle dışisini kollarının arasına aldı.

"Benim... Benim inime gitmem gerek." Endark'ın sesi gırtlaktan geliyordu, neredeyse tanınmaz haldeydi ve Benjar başını salladı.

"Sen git. Ben diğer dişilerle ilgilenirim."

Endark başını salladı ve pelerini geri kayarak dişinin omzunun üzerinden akan kızıl saçlarını ortaya çıkardı. Benjar sadece Endark'ın eşinin ona huzur getirebileceğini umuyordu.

Ama bu arada bakması gereken üç diş daha vardı. Yüzen samanı hatırlayarak, üçünün de hâlâ güvenli bir şekilde yerleştiğinden emin olmak için kontrol etti, ardından kalınlaşan karda vadiden aşağı çiftliğe doğru yöneldi.

Sonunda ahırlara ulaştığında içini bir rahatlama kapladı. Atları ahırlarına götürdü ve nallarını çözdü. Onları ahırlarına yerleştirip üzerlerini silerken, ek gelinleri nasıl teslim edeceğine karar vermeye çalıştı. Eğer Frantor'a seçim hakkı tanırsa, kardeşinin dişiyi reddedeceğinden oldukça emindi. Ancak giderek artan kara bakılırsa, sabaha kadar onu keşfedemezse, fırtına geçene kadar onu tutmaktan başka seçeneği olmayabilirdi.

Benjar sırttı ve aşçıya uzandı.

Onu kendisi için seçmiş olsa da, onun kendisi için doğru gelin olduğuna kendini inandıramıyordu. Bu küçük ve güzel kadın onun hiçbir ihtiyacını karşılamayabilirdi ama bunun bir önemi yoktu. Onun kendisine ait olduğunu biliyordu.

Ayrıca, dedi kendi kendine, Nelly yemekleriyle Frantor'a ulaşmıştı. Belki başka bir aşçı da aynı derecede başarılı olabilirdi. Mantiğinden memnun bir şekilde dişiyi aldı ve kapıların arkasından sıkıca kapandığından emin olarak ahırdan çıktı.

Kıyı boyunca uzanan patika zaten diz boyu karla kaplıydı ve her adımda daha da derinleşiyordu. Yakında o bile manevra yapmakta zorlanacaktı. Frantor nehrin yanındaki eski değirmen evinde yaşıyordu. Büyük binanın üst katı aslında tahıl öğütmek için kullanılıyordu ve şimdi Frantor'un yaşam alanı olarak hizmet veriyordu. Alt kat ise onun atölyesine dönüştürülmüştü.

Benjar kapıyı çalma zahmetine katlanmadı, alt katın kapısını içeri girebilecek kadar araladı. Tüm aletler mandallarına yerleştirilmişti ve burası neredeyse patolojik derecede düzenliydi. Sökülmüş makineler bile

Çalışma masası düzenlenmişti. Ama burası bir atlyeydi, yaşam alanı değil. Frantor'un st katta ileri geri volta attığını duyabiliyordu ve kalbi yaralı kardeşi için acıyordu. Umarım taşıdığı dişi sonunda ona huzur getirebilirdi. Ama onu nereye bırakabilirdi?

Tekrar etrafına bakındı ve merdivenlerin altında perdeli bir niş olduğunu fark etti. Perdenin arkasında, yastıklı bir oyuk keşfetti. Yatak özenle yapılmıştı ama Frantor'un kokusunun gücünden kardeşinin burada daha sık uyuduğundan şüpheleniyordu. Dişiyi yatağa yatırdı ve üzerine bir battaniye örttü, ardından sessizce kapıdan geri döndü.

Dişisiyle birlikte kulübesine dönmek için sabırsızlanan Gilmat'la daha doğrudan bir yaklaşım benimsemeye karar vererek karların arasından ahıra doğru ilerledi. Yorganla rtl dişiyi kucağına aldı ve karla kaplı ekim yataklarının yanından hızla geçerek Gilmat'ın yaşadığı ve çalıştığı büyük seraya gitti. Gilmat görünene kadar kapıyı yumrukladı. İri erkeğin yeşil dalları darmadağınıktı ve Benjar'a uykulu bir bakış attı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Sana bir hediyem var." Dişiyi Gilmat'a doğru itti ve Gilmat onu yakalamak için otomatik olarak ellerini uzattı.

"Anlamıyorum."

Diğer erkek, yorgana sarılı bohaya bakarken donakaldı.

"O senin gelinin. Ona iyi bak," diye bağırdı ve çoktan ahıra doğru koşmaya başlamıştı.

Arkasına bakmasa da seranın kapısının kapanma sesini duyana kadar kulaklarını dört açtı. Mkemmeldi. şimdi geriye kalan tek şey kendi gelinini eve taşıymaktı.

Uykusunda hareket etmişti ve hâlâ arabanın içinde güvende olmasına rağmen pelerini düşmüş, o güzel, masum yüzü ortaya çıkmıştı. *Delirmiş olmalıyım*, diye düşündü. Onun iftlikte yaşamaya uygun olmasına imkn yoktu. Ama artık çok geçti - onun gözyaşlarını sildiğini ve neşeli bir ifade takındığını gördüğü andan itibaren artık çok geçti. Aynı şeyi kaç kez yapmıştı?

Pelerinini bir kez daha ona sardı ve gecenin karanlığında yola koyuldu. Dağın yamacından yukarı otlaklara ve gelini için yenilediği eski kulübeye dik bir tırmanışla çıktı. Normalde, tırmanışa rağmen bu kadar uzun sürmezdi. Ancak hızla derinleşen kar, rüzgarın artan şiddeti ve görüşünü engelleyen kar fırtınaları nedeniyle bu süre çok daha uzundu.

Patıkaya ne kadar aşına olsa da, yolunu kaybedip kaybetmediğini merak etmeye başladı. Dışisini kontrol etmek için durdu ama onu göğsüne o kadar yakın tutmuştu ki yüzü, elleri ve ayakları hâlâ sıcak ve korunaklıydı.

Belki de ana çiftlik evine dönmeliyim, diye düşündü onu tekrar yatırırken. Ama onlara tarihi hikâyeyi anlatan Nelly olmasına rağmen, gelini kendisinden uzaklaştırmak ve kur yapmalarına nezaret etmek konusunda ısrar edeceğine dair içinde sinsi bir şüphe vardı. *Hayır.* O onun eşi, geliniydi. Kimsenin onu kendisinden uzak tutmasına izin vermeyecekti.

Yoluna devam etti. Dakikalar geçti ve tam yenilgiyi kabullenip geri dönmek üzereyken, dönen rüzgârda kulübesinin tanıdık kokusunu aldı. Rahatlamış bir sırtıyla ilerlemeye devam etti, neredeyse kulübenin duvarına çarpıyordu. Kapıyı buldu ve açtı, büyük bir rüzgâr ve kar da onunla birlikte içeri girdi. Kapıyı çarparak kapatmayı başardı, sonra duvara yaslandı, dışisi güvenli bir şekilde kucağına kıvrılmıştı.

Başardı. Gelinini eve getirmişti.

BÖLÜM 6

Ruby başını yumuşak, sıcak ve nefis yabani ot kokan kadife bir yastığa koyarak uyandı. Kız kardeşinin kolu ağır bir şekilde beline doladı ve gülümsedi. Rahatlamak için Pearl'ün yanına kıvrılmayalı uzun zaman olmuştu. Gözleri hâlâ kapalıydı, kız kardeşinin elini okşamak için uzandı ve onun yerine yastığıyla aynı kadifeyle kaplı çok çok daha büyük bir el buldu. Gözleri fal taşı gibi açıldı.

Yatak odasının tanıdık konforu yerine, sadece odun sobasında titreyen ateş ve eski moda bir yağ lambasıyla aydınlatılan rustik bir kulübe gördü. *Neredeyim ben?* Altındaki el esnedi ve aşağı baktığında koyu gül rengi kürkü ve parmak uçlarından uzanan keskin beyaz pençeleri gördü. Çılgılık attı ve çılgınca çırpınmaya başladı, kol onu hemen bıraktığında kısa mesafeden yere düştü. Yatağın kenarında endişeyle ona bakan bir yüz belirdi.

"İyi misin?"

Cevap veremeyecek kadar şok olmuştu. Yatay gözbebekleri olan parlak mavi gözler, kesinlikle insan olmayan bir yüze yerleştirilmişti. Yüksek elmacık kemikleri, geniş, basık bir burnu ve belirgin, neredeyse namlu gibi bir çenesi vardı. Ve konuştuğunda, dolgun, duygulu dudakların ardındaki dişlerin beyaz parıltısını gördü.

"İyi misin?" diye tekrarladı. "Düşmene izin vermemeliydim."

Başka koşullar altında, onun derin ve gürleyen sesini takdir edebilirdi. Şu anda hâlâ paniklemekle ve ne olduğunu anlamaya çalışmakla meşguldü.

Ne olduğunu. Ve neden tuhaf bir şekilde tanıdık geliyordu? "Sen o uzaylılardan birisin."

Geniş ağız sırtarak kıvrıldı ve o rahatsız edici dişleri daha da net bir şekilde ortaya çıktı. Gıcırdadı ve yere doğru geri çekildi.

"Cresca'da hepimiz uzaylı değil miyiz?" diye sordu retorik bir şekilde. "Ama insan olmadığımı kastediyorsanız, haklısınız."

"Evet, bundan oldukça emindim. Bu, buranın Wainwright çiftliği olduğu anlamına mı geliyor?"

"Eskiden öyleydi. Ama artık bizim. Ve sizin," diye ekledi oturduğu yerden kalkıp ayaklarını yatağın kenarına uzatırken.

Kahretsin, büyükmüş. Genelde kasabaya gelen iki uzaylı erkek de öyleydi ama küçük bir kulübede onlardan biriyle hiç yalnız kalmamıştı. Adam odadaki alanın çoğunu kaplıyor gibiydi. Bakışları adamın vahşi yelesinin geniş omuzlarına değdiği yere, oradan da devasa kaslı göğsüne doğru ilerledi ve sonunda adamın sözleri içine işledi.

"Ne demek *benimki*?"

Adam tekrar sırttı ve beklenmedik derecede çekici bir gülümseme olmasına rağmen kadın ürperdi.

"Tüm gelinlerimizin çiftlikte pay sahibi olması konusunda anlaşmıştık." "B - gelin?" diye fısıldadı.

"Aynen öyle." Ona gülümsedi. "Ben Benjar. Senin adın ne küçük gelin?"

"Benim adım Ruby - ama ben senin gelinin değilim!"

"Elbette öylesin. Gittim ve seni dans ettiğin yerden taşıdım." Kaşlarını çattı. "Neşe dolu değildin, öyleymiş gibi görünmeye çalışsan da."

Bunu nasıl bilebilirdi ki? Pearl, dünyaya karşı takındığı gülümseyen yüzün ardını görebilen tek kişiydi.

"Nereden biliyorsun -" diye başladı, sonra başını salladı. Konuyla ilgisi yoktu. "Neden dansta olmamın beni gelinin yapabileceğin anlamına geldiğini düşünüyorsun?"

"Nelly bize sizin tarihinizden bir hikaye anlattı. Yalnız askerlere gelinlerini dansta bulmalarını ve eve getirmelerini söyleyen bilge adam hakkında."

"Ama beni danstan almadın." Birden adamın neden tanıdık geldiğini fark etti. "Sen benim yatak odamdaydın!"

"Evet, ama siz de danstaydınız, yani hala hikayedeki kriterleri karşılıyor."

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok ve gelin böyle bulunmaz!"

Adam, kadının itirazından rahatsız olmamış gibi görünerek tekrar sırtıttı ve ayağa kalktı. Kahretsin, kürkle kaplı bir sürü kas sergileniyordu. Giydiği tek şey, bacaklarının arasındaki devasa şişkinliğe sevgiyle yapışan bir çift dar, diz boyu pantolundu. Gözlerini hızla ondan kaçırdı, ardından iki devasa el kollarının üst kısmına kapandığında ve adam onu zahmetsizce ayağa kaldırdığında sıçradı. Başının üst kısmı adamın göğsüne zar zor ulaşırken, adamın vücudunun sıcaklığını hissedebiliyor ve adamın merak uyandıran bitki kokusu kafasını dolduruyordu.

"Tüm kadınların halkınızın tarihi konusunda eğitilmemiş olmasına şaşırdım. Ama merak etmeyin, size öğreteceğim." Parlak mavi gözleri vücudunun üzerinde gezinirken parlıyor gibiydi. "Yeni gelinime öğretmek benim için bir zevk olacak."

Birdenbire üzerindeki tek şeyin çok güzel -ve çok ince- bir gecelik olduğunun farkına vardı. Bakışlarındaki sıcaklıkla göğüs uçları gerildi, daha önce hiç yaşamadığı bir karıncalanma hissiyle ince kumaşa bastırdı ama bu tepkiyi kararlılıkla görmezden geldi.

"Gelinin olduğumu söylemeyi kes." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak ağrıyan tepe noktalarını gizledi ve ona ters ters baktı. "Evlenmek için nikâh memurunun karşısına çıkmanız ve her iki tarafın da kabul etmesi gerekir."

Sadece omuz silkti. "Anladığım kadarıyla ek insan gelenekleri var. Bunu ilkbaharda geçit açıldıktan sonra halledebiliriz."

"Geçit açıldıktan sonra mı?" Titremelerini engellemek için dizlerini sıktı.

"Evet. Bir çık tarafından kapatıldı."

Adam ilk kez gözlerini ondan kaçırdı ve kadın, adamın ona her şeyi anlatmadığına dair ani bir şüpheyne kapıldı.

"Olamaz. Kasabaya nasıl döneceğim? Kız kardeşime?"

Tanrım, Pearl ortadan kaybolduğu için paniklemiş olmalı.

"Kız kardeşiniz mi? Evet, dansa giderken size eşlik eden yaşlı kadın."

"Dansta mıydın?" diye sordu, sonra başını salladı. "Bu önemli değil. Önemli olan onun çok endişelenecek olması. Beni geri götürmelisin."

Omuz silkip arkasını dönmeden önce yüzünde suçluluk duygusu olabilecek bir ifade belirdi.

"Artık çok geç. İyi olacağına eminim."

Son sözler sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi geldi ve kadın ayağını yere vurdu.

"O iyi olmayacak. Beni geri götürmelisin. Şimdi."

"Bunu yapamam." Hâlâ ona bakmadan odun sobasının yanındaki mutfak alanına doğru ilerledi. "Hangi malzemelere ihtiyacın var?"

"Malzemeler?"

Dönüp ona sıırttı, yüzündeki suçluluk ya da pişmanlık izleri silinmişti.

"Benim için yemek pişirirken seçebileceğiniz çeşitli malzemelerim var."

Onun için yemek pişirmek mi? Bir gelinin ne yapacağına dair fikri bu muydu? Adamın pantolonundaki şişkinlik ve bakışlarındaki sıcaklık düşünüldüğünde, aklındaki tek şeyin yemek pişirmek olduğundan tam olarak emin değildi ama alternatiften daha iyiydi. Sadece iki sorun vardı. Birincisi, yemek yapamıyordu. Ve ikincisi de

Onunla deneyecek kadar uzun süre kalmaya niyeti yoktu. Ondan uzaklaşmak zorundaydı.

Adam onunla kapı arasındaydı ama o olmasa bile kulübenin etrafında uğuldayan rüzgârı duyabiliyor ve pencerelere vuran karı görebiliyordu. Çıplak ayaklarıyla dışarı koşamazdı. Tekrar etrafına bakındı, kapının yanında asılı duran pelerinini ve diğer bazı dış mekân malzemelerini fark etti. Karda ilerlemek için onlara ihtiyacı olacaktı, bu da hazırlanmak için zamana ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu - "kocasının" müdahalesi olmadan.

Hâlâ ocağın yanında beklenti içinde duruyordu. Yanındaki mutfak alanı, el pompalı küçük bir lavabonun bulunduğu bir tezgahdan oluşuyordu. Tezgâhın altındaki bir dizi açık raf tencere ve tavalarla doluydu ve bunlar ona bir fikir verdi. Ona doğru yürürken patentli tatlı, masum gülümsemesini takındı.

"Tabii ki. Sizin için yemek yapmaktan mutluluk duyarım."

Kaşlarını çattı ve bir kez daha sahte gülümsemesinin onu neden kandıramadığını merak ederken buldu kendini ama aceleyle devam etti.

"Ateşe biraz odun atabilir misiniz lütfen?"

Adam bir kütük almak için eğildiğinde, dar pantolonun adamın son derece ince kıkına ne kadar güzel yapıştığı ve kuyruğunun kıkına sürtündüğü kısa süreliğine dikkatini çekti ama bakışlarını kaçırdı ve ağır bir dökme demir tavayı eline aldı.

"Ne kadar sıcak-"

Clang!

Kızartma tavası kafatasına çarptı ve yere düştü. Onun üzerine eğildiğinde midesi bulandı ve kendini hasta hissetti. Adamın hâlâ nefes aldığını ve yarasının çok az kanadığını fark ettiğinde içi rahatladı. Kendi kendine, *pek fark edilmiyor*, dedi.

Yarasıyla ilgilenme dürtüsüne karşı koyarak aceleyle kapının yanındaki mandallara yöneldi. Kendi pelerininin yanı sıra ona ait olduğu belli olan bir pelerin daha vardı ve ikisini de almaya karar verdi. Şüphelendi

Sıcaklığın hoş karşılanacağını ve belki de onu takip etmekten vazgeçireceğini düşündü.

En azından umarım öyle olur, diye düşündü ve hareketsiz duran iri bedene gergin bir bakış attı. Botları onun için çok büyüktü ama rafta birkaç eşarp vardı ve onları ayağına sarıp elinden geldiğince bağladı. Elini kapıya koydu, sonra tereddüt etti. Dudağını ısırarak onu bir kez daha kontrol etmek için geri döndü. Hâlâ düzenli nefes alıyordu ve yarası kapanmaya başlamış gibiydi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı ve sonra aceleyle uzaklaştı.

Kapıyı açtığında rüzgâr kapıyı yakaladı ve kulübenin içine dondurucu bir kar fırtınası gönderdi. Titredi, neredeyse kalmak istiyordu ama kız kardeşini düşünmek ona cesaret verdi. Pearl'ün onun için yaptığı onca şeyden sonra, onu bütün kış endişelenmesi için yalnız bırakamazdı. Karın içine adımını attı ve kapıyı arkasından kapattı.

Yoğun kar yağışına rağmen gökyüzü sabah olduğunu gösterecek kadar aydınlanmıştı. Pearl çoktan uyanmış mıydı? Yokluğunu fark etmiş miydi?

Kar hâlâ durmaksızın yağıyor olsa da, rüzgâr yakın çevresini seçebileceği kadar azalmıştı. Kulübe geniş bir açık alanın - bir otlak ya da çayır - bir tarafındaydı ama ağaçlarla kaplı bir yamaç kulübenin önünde aşağı doğru eğimliydi. Çiftliği çevreleyen dağlardan birinin yamacında olması gerektiğine karar verdi. Josiah gelininin asla yanına gelmeyeceğini anlayıp inzivaya çekilmeden önce kasabadaki yaşlı adamlardan bazıları çiftlikte çalışmıştı. Onların anlattıklarından hatırladığı kadarıyla vadinin ortasından bir nehir geçiyordu ve çiftlik evinin bulunduğu yer de burasıydı.

Mümkün olduğunca çabuk kasabaya dönmek istese de, tıkalı geçidi aşmak için yardıma ihtiyacı olacaktı - eğer geçit gerçekten tıkalıysa. Bunu kendi başına denemek yerine Nelly'den yardım istemesinin daha iyi olacağına karar verdi. Benjar ne söylemiş olursa olsun, Nelly'nin onu bu işe bulaştırdığına bir an bile inanmamıştı. Yaşlı kadın kendisinden çok kız kardeşiyle arkadaştı ama Ruby onu bir gelini kaçırmayı asla önermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Oradan başlamaya karar verdi ve dağdan aşağı doğru inmeye başladı.

BÖLÜM 7

T o zonklama ağrı içinde Benjar'ın Kafa
Sonunda nüfuz etti Bilinci yerine geldi ve inleyerek yarayı
nazikçe yokladı. Hayır
ama küçük gelini kesinlikle iz bırakmıştı. Tepkisi biraz orantısız görünüyordu
ama onun ruhunu suçlayamazdı. Başını salladı ve hemen pişman oldu, sonra
sırıttı ve ayağa kalktı.

"Sanırım bu benim için yemek yapmak istemediğin anlamına geliyor."

Alaycı sorusu kulübenin boş olduğunu fark ettiğinde kayboldu. Ruby
pencerenin yanındaki masada ya da ateşin yanındaki sallanan sandalyede
oturmuyordu ve ne yazık ki yatakta da beklemiyordu. Soba duvarının
arkasındaki küçük banyo odasında olabilir miydi?

Dikkatle kapıyı çaldı ama cevap gelmedi. İnsanların aşırı alçakgönüllü
olabileceğini biliyordu ama endişelenmeye başlamıştı.

"Ruby? Benimle konuşmazsan içeri geliyorum."

Hâlâ yanıt yoktu ve kapıyı birkaç santim açtı. *Boştu.*

Etrafına tekrar baktı ama küçük boyuna rağmen saklanabileceği hiçbir yer
yoktu. Odayı ararken, ilk kez hem onun hem de kendisinin pelerininin kapının
yanındaki kancalardan kaybolduğunu fark etti. *Lanet olsun.* Kız kaçmıştı.

Tekrar başını sallamaya başladı ve hemen vazgeçti ama dış giysilerini
çekiştirmeye başlarken sırtmasına engel olamadı. Doğru kadını seçtiğini
biliyordu. Pratik bir aşçıyı hayal bile edemezdi.

Karda kaçmak şöyle dursun, kafasına vurmak bile. Ve kovalamacayı çok severdi.

Ancak kapıyı açıp karın hâlâ ne kadar çok yağdığını fark ettiğinde neşesi hemen kayboldu. Rüzgâr azalmıştı ve taneler önceki geceye kıyasla daha yumuşak görünüyordu ama kar giderek daha da derinleşiyordu. Onu aldığı anda yalınayak olduğunu ve üzerinde sadece geceliğinin bulunduğunu hatırlayınca yüzünü buruşturdu. Pelerinleri almış olsa da, insanlar bu koşullar için fazla kırılgandı.

Derin karda olabildiğince hızlı bir şekilde yola koyuldu. Neyse ki izleri hızla karla dolmasına rağmen hâlâ görülebiliyordu. Onun kokusunu yakalamaya çalıştı ama rüzgârın azalmış olması bunu daha da zorlaştırdı.

Eğer kız düzgün giyinmiş olsaydı - ve istekli bir katılımcı olsaydı - avdan zevk alabilirdi. Bunun yerine kendini giderek daha endişeli buldu. Onu götürdüğü için gerçekten o kadar mutsuz muydu? Nelly'nin hikâyesinde gelinlerin götürülmeye itiraz ettiğinden bahsedilmemişti ama şimdi düşününce Nelly'nin bile çiftliğe alışması biraz zaman almıştı ve Artek onu götürmek zorunda kalmamıştı.

Düşünmüyordun, dedi kafasının içinde, kuşkulu bir şekilde komutanınkine benzeyen bir ses. Artek ona sık sık düşünmeden hareket etmenin tehlikeleri hakkında ders vermişti - ama bu kez yaptıklarının sonucu olarak başka birinin başı belaya girebilirdi.

Alışılmadık bir pişmanlık duygusu kapladı içini. Onu bulmalı ve iyi olduğundan emin olmalıydı. *Onu bulacağım*, diye yemin etti ama bunu yaparken bile rüzgâr yeniden dönmeye ve görüş mesafesi düşmeye başladı. Beyaz bulutlar onu fark etmesini daha da zorlaştıracaktı.

Neyse ki, sonunda dönen rüzgârda onun tatlı, lezzetli kokusuna dair bir ipucu yakaladı. İçindeki avcı memnuniyetle homurdandı. İzini kaybetmemek için hızını artırdı ama ağaçların arasından hızla geçerken bir buz parçasına çarptı. Bir yere tutunmak için umutsuzca çabaladı, bot giydiği ve yere batmak için pençelerinin olmadığı gerçeğine lanet okudu ama artık çok geçti.

Ayakları altından fırladı ve buzlu alanda kayarak ağaçlardan birine çarptı. Yarısı karın altında saklı olan sivri bir dal kalçasına saplandığında bacağından yakıcı bir acı geçti.

Siktir. Siktir. Siktir.

Acıya karşı dişlerini sıkarak kendini daldan çekti, sonra bacağının altında giderek yayılan kırmızı lekeye bir kez daha küfretti. Yaranın tedavi edilmesi gerekiyordu ama kulübeye dönerse Ruby'ye dair tüm izleri kaybedeceğinden korkuyordu. Yarası onu bulmaktan çok daha önemsizdi - yarasını iyileştirebilirdi ama fırtınada kaybolmak onun için ölümcül olabilirdi.

Derin bir nefes aldı, ağaca tutundu ve acıdan kükrememeye çalışarak kendini ayağa kaldırdı. Baş dönmesi onu sardı ve sallanmaya başladı ama ağaca tutunup kendini yavaş ve düzenli nefes almaya zorladı. Bunu yaparken onun kokusunu tekrar aldı. Altındaki yamaçtan aşağı iniyordu ve yarasının artan acısına rağmen olabildiğince temkinli adımlarla onun peşinden gitti.

"Lanet olsun."

Yumuşak küfür sesi onu gülümsetti. Avını bulmuştu. Artık adımlarına dikkat etmeden başka bir ağaç parçasının arasına daldı ve gelinini buldu. Bir kayanın üzerinde oturmuş, bacaklarına sardığı bir eşarpla boğuşuyordu. Solgun, çıplak ayaklarını gördüğünde içini bir korku kapladı.

"Ayaklarınızı koruyacak bir şeyiniz olmadan mı buradasınız?" diye kükredi.

Sıçradı ama sonra ellerini kalçalarına koyup ona ters ters baktı.

"Beni tüm kıyafetlerimle kaçırmış değilsin. Eşarplar bulabildiğim tek şeydi."

"O zaman kulübeden ayrılmamalıydın," dedi öfkeyle, kayanın üzerine onun yanına oturup botlarını çıkarmaya başlarken.

"Senin için yemek pişirmekten başka ne düşündüğünü öğrenmek için bekleyecek değildim."

Hâlâ ona bakıyordu - ve bunu yaparken oldukça güzel görünüyordu - ama sonra gözleri kapandı ve botlarını buz gibi ayaklarının üzerinden geçirirken onayını inledi. Hayal kırıklığına, soğuğa ve yaralanmasına rağmen, aleti bu nefes nefese zevk haykırışına hemen karşılık verdi. Bunu tekrar duymak istiyordu, umarım sikini onun tatlı küçük bedenine sokarken.

"Peki ya sen?" diye sordu bir an sonra. "Botlarını alamam." "Aslında pençelerime erişimim olduğunda karda yürümek daha kolay oluyor."

Ayağını uzatıp ona göstermeye başladı, sonra bacağındaki ağrı yeniden alevlenince irkildi. Kızın gözleri büyüdü.

"Aman Tanrım! Kanaman var."

"Dişinizi kendi eylemlerinin sonuçlarından kurtarmak zorunda kaldığınızda böyle olur," dedi şehit olmuş bir ifadeyle.

Sempatik bakışı soldu ve yerini kaşlarını çatmaya bıraktı.

"Eğer onu kaçırmamış olsaydı nı z , bu kadın aptalca eylemlerde bulunmak zorunda kalmazdı."

Suçluluk duygusu tekrar üzerine çöktü ve ona pişmanlık dolu bir gülümseme verdi.

"Belki de haklısın." Küçük açıklıktan bir rüzgâr geçti, buz gibi soğuk kalın kürküne bile nüfuz etti ve onun titrediğini gördü. "Ama kulübeye dönmek zorundayız. Bu havada daha fazla gidemeyiz."

Tekrar titredi ve pelerinini boynuna daha sıkı doladı. En azından onunkini çok daha ince olanın üzerine çekecek kadar akıllıydı.

"Sanırım haklısın." Bacağına tedirgin bir bakış attı. "Yürüyebilir misin?"

"Elbette yapabilirim," dedi kesinlikten çok umutla. Bacağındaki zonklama giderek artıyordu ve biraz başı dönmeye başlamıştı. "Neden en başta botları almadın?"

"Çünkü çok büyükler."

Ayağa kalktı ve ileri doğru adım atmaya çalıştı. Ayağı derhal bottan dışarı kaydı.

"Gördünüz mü? Güzel bir düşünceydi ama onları saklayabilirsin." "Her zaman bir yolu vardır," diye güvence verdi ona, atılmış eşarpları toplarken.

Önce botların etrafına, sonra da baldırlarına sıkıca sararak botları yerine bağladı. Bulabildiği her şeyle yetinmek zorunda kalalı uzun zaman olmuştu ama becerilerini kaybetmemişti. Kız bir adım daha atmaya çalıştığında memnuniyetle başını salladı ve bu sefer botlar ayağında kaldı.

"Bunu nasıl yapacağını nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Hepsi gençliğimi boşa harcamamdan kaynaklanıyor," dedi hafifçe, ama yüzündeki ifadeden tam olarak ikna olmadığı anlaşılıyordu.

Bacakları adamın parmaklarının altında çok hoş bir ipeksiliğe sahipti ama aynı zamanda üşümüşlerdi. Bir an önce sığınağa dönmeleri gerekiyordu.

"Şimdi benimle kulübeye gelir misin? Lütfen?"

Önce ayaklarına, sonra da altlarında kaybolan ve zar zor görülebilen yamaca baktı ve dudağını ısırды.

"Yapmanı istemediğim hiçbir şeyi yapmayacağına söz veriyor musun?"

"Söz veriyorum," dedi hemen. "Sana asla zarar verecek bir şey yapmayacağım."

"Bu iki şeyin tam olarak aynı olduğundan emin değilim, ama tamam. Hadi geri dönelim."

Yola çıktıklarında içini bir zafer duygusu kapladı. Fırtınanın ne kadar süreceğinden emin değildi ama bu ona yeni gelinine kur yapma şansı verecekti. Cazibesi onu hayal kırıklığına uğratmayalı uzun zaman olmuştu ve ona hiç şimdi ihtiyaç duyduğu kadar ihtiyaç duymamıştı.

Ne yazık ki, zafer duygusu dağın yamacına geri dönmeye çalıştıklarında çabucak kayboldu. Giderek şiddetlenen rüzgârdan onu korumak için çok daha büyük olan bedenini kullanmaya çalıştı ama rüzgâr o kadar hızlı dönüyordu ki bunu yapmak zordu. Kalçasındaki yara giderek daha fazla acı veriyordu ama dişlerini sıkarak yoluna devam etti. Kendisini güvenli bir yere götürmesi için ona güveniyordu.

Ağaçların arasından çıkıp kulübenin bulunduğu meranın kenarına ulaştılar. Normal şartlar altında açıkça görülebilirdi ama şimdi dönen beyaz bulutlar onu tamamen gizliyordu. Doğru yöne doğru bir adım attı ve bacağı çökmeye başladı. Düşmek için kendini hazırladı ama onun yerine küçük bir beden kolunun altına girdi ve bir şekilde onu dik tutmayı başardı.

"Bana yaslan," diye emretti.

"Sen çok küçüksün. Ve benim sana yardım etmem gerekiyor."

İtiraz etmesine rağmen, ek desteğin yardımcı olduğunu inkâr edemezdi.

Kadın gözlerini devirdi. "Siz erkekler hep aynısınız."

"Ben bir erkek değilim."

"Evet, fark etmiştim. Şimdi çeneni kapa ve bana yaslan."

Gelininin sertliğinden memnun bir şekilde sırttı ve kolunu onun omuzlarına doladı. Birlikte otlakta sendeleyerek ilerlemeyi başardılar. Baş dönmesi dalgaları giderek artan bir sıklıkta üzerine çöküyordu ama onları doğru yolda tutmayı başardı. Adam onun küçük omuzlarına daha fazla ağırlık bindirmek zorunda kalsa da, kadın ona destek olmaya devam etti.

Dünya, acı verici adımların ardından acı verici adımlara daraldı. Sadece yan tarafına bastıran küçük, sıcak beden, giderek artan uzanıp uyuma isteğine boyun eğmesini engelledi. Yaralı bacağından nabız gibi atmaya başlayan ısı hızla vücuduna yayılıyordu. Bir noktada neredeyse giysilerini yırtmaya başlayacaktı ama kadın bir şekilde onu azarlayarak devam etmesini sağladı.

Kulübe kardan o kadar ani bir şekilde çıktı ki kapıya doğru tökezledi, neredeyse düşüyor ve Ruby'yi de beraberinde götürüyordu. Her nasılsa kapıyı zorlayarak açıp içeri girecek kadar uzun süre dik kalmayı başardı.

O güvende.

Kazandığı zafere rağmen baş dönmesi onu sardı. Bir an için kar fırtınasının onu içeriye kadar takip ettiğini düşündü, çünkü her şey kararmadan önce gözlerinin önünde beyaz kıvılcımlar uçuşuyordu.

BÖLÜM 8

Aapı arkalarından kapanır kapanmaz Benjar sallanmaya başladı ve ağırlığı Ruby'nin omzuna daha da ağır bir şekilde çöktü. Korkmuştu Üzerine düşecekti, onu yatağın genel yönüne doğru itmeyi başardı ve rahatladı, adam şiltenin üzerine yığıldı. Başı yorganın üzerine düştü, gözleri kapanırken bacakları hâlâ kenarda sallanıyordu.

Lanet olsun. Şimdi ne yapacaktı?

"Seni orada bırakmalıyım," diye mırıldandı ama bunu kastetmemişti.

Yaralanması kısmen onun suçuydu - *sadece birazcık*, diye kendini temin etti, ama onu bulduğunda oldukça çaresiz hissettiğini itiraf etmek zorundaydı. Aslana benzeyen devasa figürünün açıklığa doğru yürüdüğünü gördüğünde verdiği ilk tepki muazzam bir rahatlama olmuştu. Tabii ki adam ağzını açıp ona bağırarak bunu mahvetmişti. Öte yandan, kendine zarar verdikten sonra bile onun için gelmişti.

İçini çekti ve yatağa doğru ilerleyerek adamın bacaklarını şiltenin üzerine kaldırmaya niyetlendi. Yaklaştıkça adamın pantolonunda yayılan karanlığı gördü. Yarası hâlâ kanıyordu.

"Benjar?"

Adam cevap vermeyince elini onun omzuna koydu ve sonra yüzünü buruşturdu. Yanıyordu. Uzaylı anatomisinden kaynaklanıyor olabilirdi ama daha önce onunla birlikte uyandığında sıcak olmasına rağmen

o kadar da sıcak değildi. Ya ciddi şekilde yaralandıysa? Ya ölseydi?

Panik bir an için onu boğmakla tehdit etti ama kendini nefes almaya ve düşünmeye zorladı. Keşke Pearl burada olsaydı. Kız kardeşi her zaman insanlarla ilgilenir ve hastalara bakardı. Kız kardeşini düşünmek sinirlerinin yatışmasına yardımcı oldu. Pearl hasta biriyle ilgilenirken Ruby'nin ona eşlik etmesine asla izin vermezdi ama sonrasında onunla yaptığı şeyler hakkında konuşurdu. Kız kardeşi burada olsaydı ne yapardı?

Ruby kanamayı durdurması ve ateşini düşürmesi gerektiğinden emindi. Ama nasıl? Ruby'nin soğuk banyodan bahsettiğini düşündü ama onu banyoya taşımasının imkânı yoktu. Bu arada, kulübede banyo var mıydı ki?

Etrafına tekrar baktı ve bu kez iki kapı fark etti - biri mutfak alanında, diğeri de odun sobasının yanındaki arka duvarda. Mutfak kapısı kapalı ama ısıtmasız bir sundurmaya açılıyordu. Düzgün odun yığınları bir tarafı kaplıyordu ve onlara minnettar bir bakış attı. En azından donmaları konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Diğer tarafta ise işlenmiş kürkler ve birkaç büyük parça donmuş et vardı ama şu anda ikisi de pek işine yaramıyordu.

Diğer kapıyı açtığında uzun ve dar bir banyo buldu. Burayı ana odadan ayıran duvar taştan yapılmıştı ve taştan yayılan odun sobasının sıcaklığını hissedebiliyordu. Diğer duvarlar hoş bir bitki kokusuna sahip taze kesilmiş odunlarla kaplıydı. Bedensel ihtiyaçlarını karşılamak için fırtınada dışarı çıkmak zorunda kalmayacağını bilmek rahatlatıcı olsa da Benjar'ın durumuna yardımcı olmamıştı. Kapının yanında asılı duran havlulardan birini alıp ıslattı ve yatağa dönüp alnına koydu.

Gözleri titreyerek açıldı ama donuk ve görmüyordu - hatırladığı parlak maviden çok farklıydı.

"Sıcak," diye nefes nefese kaldı. "Susadım."

Bu üstesinden gelebileceği bir şeydi. Ayağa fırladı ve mutfak lavabosundan bir bardağa biraz su doldurdu. Geri döndüğünde, adam giysileriyle boğuşmaya başlamıştı.

"Sıcak," diye tekrarladı.

"Pekâlâ. Dur sana yardım edeyim."

İkisi birlikte onun ağır ceketini ve gömleğini çıkarmayı başardılar. Hareketleri koordinasyonsuzdu, bakışları hâlâ odaklanmamıştı ama sonunda kadının talimatlarına, giysileri üzerinden çıkarabilecek kadar karşılık verdi.

Adam pantolonunu karıştırdığında itiraz etmeye başladı ama sonra kumaşın üzerindeki koyu lekeye baktı ve dudağını ısırdı. Yaranın tedavi edilmesi gerekecekti. Kadın bacaklarını çekerken, adam da bel bandını karıştırdı. Paçalar ani bir hareketle çıktı ve adam bağırıp sustuğunda onu kış üstü yere düşürdü. *Olamaz, kendine zarar mı verdi?*

Ayağa fırladı, sonra yutkundu. Adam yatağın üzerine düşmüştü. Gözleri kapalıydı ama nefes alış veriş düzenliydi. Ve tamamen çıplaktı.

Sadece dış giysilerini çıkarmaya niyetlenmişti - onların altında bir şey giydiğini varsaymıştı. Gözleri o kocaman, kaslı vücutta gezinirken *yanılmışım*, diye düşündü ve tekrar yutkundu.

Aslında hiç insan penisi görmemişti ama böyle görünmediklerinden emindi. Etten bir sütun yerine, daha açık renkli bir kürk tutamıyla işaretlenmiş kalın bir kılıfı vardı. Ağır taşakları daha çok beklediği gibiydi ama son derece büyük görünüyordular. Aslında, onunla ilgili her şey çok... büyük görünüyordu.

Fiziksel olarak uyumlu olabileceklerini nasıl düşünebilmişti ki? Ama buna rağmen, vücudunun onun çıplak bedenini gördüğünde tepki verdiğini hissedebiliyordu. Onu daha fazla keşfetmek için tuhaf bir arzu duyuyordu - ellerini kaslı göğsünde gezdirmek ve hatta belki de o dev topları örten kürkün görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını keşfetmek için.

Hayır, dedi kendi kendine kesin bir dille. *Bu tamamen imkânsız. Sadece iyileşmesine nasıl yardım edeceğimi bulmam gerekiyor.*

Kararlı bir şekilde kendini yaraya odaklanmaya zorladı. Sivri delik irkilmesine neden olacak kadar büyüktü ama hayati tehlikesi olduğunu düşünmüyordu.

Hareket etmediği için kanaması bile yavaşlamış gibi görünüyordu.

Hâlâ bilinci yerinde olmadığından, yarayı temizlemek için iyi bir zaman olduğuna karar verdi. Kısa, sık kürküne bulaşan kanı nazikçe silmeye başladı ama asıl yaraya yaklaştığında göğsünden bir hırıltı yükseldi. Elleri büküldü ve parmak uçlarından çıkan o keskin pençeleri hatırladı. O tereddüt ederken, kuyruğu eline vurmak için yukarı çıktı ve onu yakaladı. Yumuşak kürkün altındaki kalın kas gerildi ama parmaklarını yatıştırıcı bir şekilde kalın uzunlukta gezdirdi.

"Sadece ona yardım etmeye çalışıyorum," dedi ve hemen ardından kendini gülünç hissetti. Neden bir kuyrukla konuşuyordu ki?

Ama hırlaması kesildi ve bir eliyle kuyruğunu yatıştırıcı bir şekilde okşamaya devam ederken diğer eliyle yarasını temizledi. Pearl'ün delinmiş bir yaranın akması için açık bırakılmasıyla ilgili bir şeyler söylediğini hatırladığını düşündü ve rahat bir nefes alarak yarayı kapatmaya çalışmamaya karar verdi.

Kullandığı havluyu yere bırakana kadar karşıya baktı ve adamın sikinin başının kılıfından çıktığını fark etti - parlak, koyu mor ve gülünç derecede büyük.

Ağzı açık kaldı. Erkeklerin tahrik olduklarında büyüdüklerini biliyordu. Pearl ilk adetini görür görmez ona seksin işleyişini anlatmıştı. Evli arkadaşlarından Sylvie daha da açık sözlü olmuştu ama bu hayal ettiği gibi bir şey değildi.

Peki neden tahrik olmuştu? Yarasının temizlenmesinin vereceği acı onu heyecanlandırmaz mıydı? Kaşlarını çattı ve dalgınca kuyruğuna bir vuruş daha yaptı. Aleti zıpladı. *Oh*.

Kuyruğunu hızla bıraktı ama yumuşak püsküllü uç hemen elini tekrar dürttü. Ne kadar büyüyeceğini görmek için okşamaya devam etme dürtüsüne rağmen, kuyruğunu nazikçe itti.

"O yaralı. Ondan faydalanamam."

Yine kuyruğuyla konuştuğunu fark edince iç çekti, sonra ayağa kalktı ve yorgani vücudunun alt kısmının çoğunun üzerine çekti, sadece yarayı beze yapışmaması için açıkta bıraktı.

Hâlâ uyuyordu - ya da baygındı - ve elini alnına koydu. Hâlâ çok sıcaktı. Başka bir havluyu ıslattı ve başının üzerine koymayı denedi, ancak neredeyse koyar koymaz tekrar ısındı. Sonunda pencerelerden birini havluyu dışarıdaki buz gibi havaya maruz bırakacak kadar açtı. Neredeyse anında dondu ama alnına koyduğunda çok daha uzun süre serin kaldı.

Her ısınmaya başladığında yerine donmuş bir tane daha koyuyor, aradaki zamanı mutfakı araştırmak için kullanıyordu. Kurabiye dolu iki büyük kap ve çok miktarda mum vardı ama tanıdığı çok az şey vardı. Çay ve şeker bulmayı başardı ve bir demlik sıcak tatlı çay yaptı.

Bir fincan yudumlarken ona endişeli bir bakış attı. Ateşi düşmemiştı, ancak söyleyebildiği kadarıyla daha da kötüleşmemiştı. Ölümcül durgunluk dönemleri ile kendini yataktan atacağından korkmasına neden olacak kadar huzursuzca sallandığı zamanlar arasında gidip geliyordu. Hâlâ o büyük parmaklardan çıkan pençelere karşı temkinli olan kadın, onu sakinleştirmek için elinden geleni yaptı. Neyse ki sesine yanıt veriyor gibiydi ve kuyruğu her seferinde bileğine dolansa da, kadın onu tekrar okşamayı reddetti.

Fırtına hiç dinmedi ve kulübeye gelen loş ışık giderek daha da karardı. Gözleri nihayet açıldığında neredeyse akşam olmak üzereydi. Hayal kırıklığına uğramış olsa da gözleri hâlâ donuk ve odaklanmamıştı ama huzursuz bir uykuya dalmadan önce biraz çay içecek kadar sesine cevap vermeyi başardı.

Mutfak dolaplarından birinde biraz kurutulmuş et bulmuş ve et suyu yapmak için sıcak suda demlemişti. Bir dahaki sefere bilinci yerindeyken ona içirmeye çalıştığında, tekrar uykuya dalmadan önce hevesle yutmuştu.

Gece uzadıkça onun huzursuz dönemleri de artıyordu. Birkaç kez, hareketleri o kadar vahşileştiğinde paniğin eşiğine geldi ki onu zapt edemeyeceğinden korktu. Ama her seferinde, sesinin tınısı sonunda onu sakinleştirmeyi başardı. Loş ışık bir kez daha kulübeye sızmaya başlayana kadar nihayet daha derin, daha doğal bir uykuya dalmış gibi görünüyordu. Masaya çöktü ve şükran gözyaşlarına boğuldu. Tanrı'ya şükür onun ölümünü vicdanına yüklemeyecekti.

Gözyaşları dindiğinde, yorgunluk onu ele geçirdi. Ormandaki umutsuz yürüyüş ve ardından endişeyle geçen uzun gece onu çok yormuştu. Esnedi ve yatağa doğru baktı. Evli olmayan bir kadının bir erkekle aynı yatağı paylaşmaması gerekiyordu - özellikle de uzaylı bir erkekle - ama şüphesiz kaçırılmak itibarını çoktan mahvetmişti ve yorgundu.

En azından benden faydalanması konusunda endişelenmeme gerek yok, diye düşündü tekrar esnerken ve yatağa doğru yöneldi.

Büyük bir yataktı ama o kendi payına düşenden fazlasını alıyor gibiydi. Yine de başka bir alternatifi yoktu. Onun yaralanmamış tarafına kaydı ve başını dikkatlice onun pazusunun kadifemsi yumuşak kürküne yasladı. Hatırladığı kadar rahat hissetti ve yorgun bir iç çekişle uykuya daldı.

BÖLÜM 9

B Enjar başı çarparak ve bacağında zonklayan bir ağrıyla uyandı. Vücudundaki her kas gevşek ve bitkin hissediyordu. Neredeyse her kası. Aleti kılıfından tamamen çıkmıştı, kaya gibi sertti ve tamamen farklı bir ağrıyla zonkluyordu. Şu anda Ruby'nin kıcının yumuşak tümsekleri arasında yuvalanmıştı ve diğer ağrılarına ve acılarına rağmen, hiç bu kadar memnun hissetmemişti.

Onunla kalmıştı.

Önceki günün -ve gecenin, diye değiştirdi- çoğu acı ve sıcaktan oluşan bir bulanıklıktı, ama onun orada olduğunu hatırlıyordu. Onun sesiyle konuştuğunu, alnına serinletici bir dokunuş yaptığını ve susuzluğunu giderdiğini hatırlıyordu. Şimdi başka türlü bir susuzluğu vardı ve kalçalarını hafifçe ona doğru sallamaktan kendini alamadı, siki kalçalarının arasında ileri geri kayarken sessizce inledi. Bir an için onu geri iter gibi oldu, sonra bir çığlık atarak yataktan fırladı ve bu sırada adamın yaralı bacağına çarptı. Bağırma sırası ondaydı.

Ona kızgın bir bakış attı. "Yapmanı istemediğim hiçbir şeyi yapmayacağına dair bana söz vermiştin."

"Ben bir şey yapmıyordum."

Sesi boğuk ve gergin çıkıyordu ama kadın ona ters ters bakmaktan vazgeçmedi. Gerçekten de büyüleyici bir kaş çatışı vardı.

"Peki buna ne diyorsunuz?"

"Sadece normal bir fiziksel tepki."

Ona her zamanki sırtışını göstermeye çalıştı ama içini bir zayıflık dalgası kapladı. Bakışları keskinleşti.

"Neyin var?" "Ateşim

var."

"Soğuk havlu ister misin?"

Vücudunu ele geçiren titremelere rağmen, kadının yüzündeki endişe onu rahatlattı. Belki kadın da onu önemsemeye başlamıştı.

"Evet," diye itiraf etti.

Yastıklara yaslandı ve bir an sonra buz gibi bir bez alnını örttü. Titredi, sonra rahatlayarak iç çekti.

"Ateşinin düştüğünü sanıyordum."

Gözlerini zorla açtı ve onun endişeli yüzünün üzerinde gezindiğini gördü. *Kaşlarının arasındaki kırıxıklığın neden bu kadar sevimli olduğunu merak etti dalgınca.*

"Hiç de sevimli değil," dedi kız, yanaklarını pembe bir renk kapladı ve adam yüksek sesle konuştuğunu fark etti.

Hay sikeyim. Bu hiç iyi değildi.

"Ateş iyileştirir ama aynı zamanda vücuda da zarar verir." Düşünmeye, ona ne söylemesi gerektiğini hatırlamaya çalıştı. "Benden uzak dursan iyi olur. Yanlışlıkla sana zarar verebilirim."

"Saçmalama. Sesimi duyduğunda hep sakinleşiyorsun." Gözleri

tekrar kapanmaya başlamıştı ama gülümsedi.

"Çünkü sen benim eşimsin."

Tekrar uykuya dalarken onun iç çektiğini duyduğunu sandı. İyileşme ateşi, modern tıp teknolojisi ortaya çıkmadan önce halkının yaralarını nasıl iyileştirdiğine dair bir yöntemdi. Gençken ve kaynakları yokken bunu birkaç kez yaşamıştı.

Ateşi ilk kez, özenle topladığı yemeğini kendisinden çok daha büyük ve yaşlı bir erkekten korumaya çalışırken yaralandığında yaşamıştı. Gerçek ateşi çok az hatırlıyordu ama bir şekilde sokaklarda avlanan daha büyük yırtıcılardan kaçmak için yeterince küçük bir menfeze sürünmeyi başarmıştı. Karanlığı ve yakıcı sıcaklığın buz gibi soğukla yer değiştirdiğini hatırlıyordu ve nemli duvarlarda çaresizce su içmeye çalıştığını hatırlıyordu.

Tıpkı diğerleri gibi o dövüşten de sağ çıkmıştı ama bu uzun yıllar önceydi. Savaş sırasında yaralanmış olsa da, yaralarının hiçbirisi ciddi değildi ve Drakkar ona bakmak için her zaman hazırды.

"Ama şimdi daha iyisin?" diye sordu endişeyle.

Tereddüt etti, zayıflığını kabul etme konusundaki köklü isteksizliği dilini bağlıyordu ama aptallık ettiğini biliyordu. Başını sallamak için kendini zorladı.

"Biraz. Ancak ateş birkaç gün daha devam edecek." "Ne yapmalıyım?"

Bana iyi bak, diye düşündü ama kelimelerin ağzından çıkmasına asla izin vermeyecekti.

"Soğuk bezler mi?" diye sordu adam cevap vermeyince. "Peki ya et suyu? Yardımcı oluyorlar mı?"

"Evet. Ama yapmak zorunda değilsin -"

"Elbette biliyorum. Adam kaçırın -ve sinir bozucu- biri olabilirsin ama benim peşimden geldin. Ayrıca, kız kardeşim bana can sıkıcı insanların bile ilgiyi hak ettiğini söyledi."

Kız ona muzip bir sırıtış fırlattı ve adamın kalbi eridi. O da kendi sırıtışıyla karşılık verdi.

"Ve sinir bozucu insanlar bile bunu takdir ediyor."

Bu kelime biraz fazla yakınına geldi ve başının yastığa gömülmesine izin verdi. Bir baş dönmesi dalgası onu sardı ve gözleri kapandı.

GÜNÜN GERİ KALANINDA BİLİNCİ GİDİP GELDİ,
Ateşli rüyalar peşini bırakmıyor ve onu uyanıkken de takip ediyordu.

"Beni bırakma!"

Gözlerini açtığında ve Ruby'nin endişeli yüzünün tekrar üzerinde gezindiğini gördüğünde bu sözler kulaklarında yankılandı.

"Seni bırakmayacağım."

Başını salladı, ona rüya gördüğünü söylemek istemiyordu. Rüyasında yine beş yaşındaydı ve babası onu tutarken annesinin sokakta uzaklaşmasını izliyordu.

"Bizi istemiyor, ikimizi de," dedi babası acımasızca. Yine
de seslenmişti ama kadın dönüp bakmamıştı bile.

Annesi gitmeden öncesini pek hatırlamıyordu ama sonrasını çok net hatırlıyordu. Babasının Benjar'ı da geride bırakana kadar yavaş yavaş içkiye ve umutsuzluğa gömüldüğünü hatırlıyordu. Yabancı adamlar babasının cesedini götürürken evlerinin dışında titrediklerini hatırlıyordu. Ve yiyecek ve barınak bulmaya ve sokağın tehlikelerinden kaçınmaya çalıştığı umutsuz yılları hatırladı.

Sonunda hızlı bir gülümsemenin ve çekici bir tavrın yolunu kolaylaştırabileceğini keşfedene kadar - ve daha da hızlı parmaklarının dikkatini dağıtana kadar. Kartlar ve zarlar konusundaki becerisi sonunda kendi gemisini kazanmasını sağladı. İhtiyacı olan her şeye sahip olduğunu düşünüyordu ama seyahatlerinden ve çoğu zaman pervasız maceralarından keyif alsa da, yine de bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordu.

İttifak filosu gemisine el koyup onu Artek'in savaş ekibine atadığında, burada kalmaya hiç niyeti yoktu. Ama sonunda kabul gördüğünü, bu tuhaf asker topluluğunun yeni ailesi haline geldiğini anlaması çok kısa sürmüştü.

Ama bir aile istediğinden çok daha fazlasını, bir eş istiyordu. Seveceği ve değer vereceği biri - ve onu sevecek ve değer verecek biri. Karşılaştığı dişiler

Yıllar boyunca çoğu zaman güzel, her zaman eğlendirici olmuşlardı ama içlerinden birinin ateşlendiğinde yanında kalabileceğini düşünemiyordu.

İyi seçim yapmışım, diye düşündü Ruby'yi çaydanlığı ocağın üstüne koyarken izlerken. Ama onun sıcak kalbine ne kadar değer verse de, bunun böylesine çekici bir paket içinde gelmesinin kesinlikle zararı yoktu. Fırtınaya verilen bir anlık ara pencerelerden içeri giren ışığın Ruby'nin küçük, güzel geceliğini yarı saydam hale getirmesine yetti. Kadın yana döndüğünde ve ince kumaşın altından göğüslerinin yumuşak kabarıklığını açıkça gördüğünde siki kınında kıpırdandı. Malzeme aynı zamanda ereksiyonunu çok hoş bir şekilde kucaklayan nefis kıvrımlı kışına da yapıştı. Aletinin başı anının etkisiyle serbest kalmaya başladı ama elini üzerine koyarak onu tekrar kılıfına sokmaya zorladı.

"Bir sorun mu var?"

Bu nahoş his karşısında yüzünü buruşturduğunu fark etti ve bunun yerine sırtmak için kendini zorladı.

"Ben de tam bana yemek pişirdiğini düşünüyordum," dedi kışkırtıcı bir şekilde.

Ona o sevimli kaşlarını çattı.

"Kurutulmuş etin üzerine su dökmeyi yemek pişirmek olarak görüyorsanız, sizin için üzülüyorum."

"Benim için üzülmelisin." Ona en acınası bakışını attı. "Gelip ateşli alnımı okşamalısın."

"Okşamamı istediğin şeyin bu olduğuna emin misin?" diye sordu ve hemen pembeleşti. Bir anı su yüzüne çıktı -kuyruğunu okşayan küçük parmaklar- ve penisi tekrar ortaya çıkma tehdidinde bulundu.

"Rüya görmedim, değil mi? Kuyruğumu okşuyordun."

"Neden bahsettiğinizi bilmediğime eminim." Kadın çaydanlığa geri döndü ama adam onun yanaklarındaki pembeliğin daha da arttığını gördü.

İlginç. Belki de küçük gelini tahmin ettiği kadar utangaç değildi. Merakla doğrulup konuyu araştırmaya başladı ama sadece

Başı tekrar dönmeye başlamadan önce yolu yarılamıştı. İsteksizce yastığın üzerine geri düştü. Gelininin sınırlarını keşfetmek için beklemesi gerekecekti.

BÖLÜM 10

R Benjar tekrar uykuya daldığında uby iç çekti. Benjar'ın iyileştiğini ve ona bakmak zorunda kalacağı için bu kadar endişelenmeyeceğini ummuştı.

onun için. Ona bakma sorumluluğu omuzlarına ağır bir yük bindirmişti ama itiraf etmeliydi ki bu hiç de nahoş bir duygu değildi. Pearl her zaman o kadar sakin ve bilgiliydi ki, liderliği ona bırakmak kolay olmuştu. Daha fazla sorumluluk almayı tam olarak böyle hayal etmemiş olsa da, şimdiye kadar bunu başarmış olması ona garip bir gurur hissi veriyordu.

Bu yeni yetkinlik duygusuyla donanmış olarak mutfağa döndü ve et suyu dışında yiyecek bir şeyler hazırlamaya karar verdi. Dondurulmuş et parçaları onun kaldıramayacağı kadar büyüktü, bu yüzden diğer malzemeleri incelemeye başladı. Birkaç kutu kuru tahıl ve bir tane de un vardı. *Biraz tereyağım olsaydı belki bisküvi yapabilirdim*, diye düşündü şüpheyle. Ama araştırmasında hiç tereyağı bulamayınca bu fikirden vazgeçti. Tahılla ne yapacağına dair de hiçbir fikri yoktu.

Tekrar iç çekti ve kavanozdan birkaç kurabiye çıkardı. Onları kemirerek pencereye doğru yürüdü. Kar yağmaya devam ediyor, kulübenin yan tarafına doğru sürüklenerek neredeyse pencereye ulaşıyordu. Yakın gelecekte hiçbir yere gitmeyecekti.

Kız kardeşi için endişelenmesine rağmen, bir süre daha kulübede kalma düşüncesi artık onu rahatsız etmiyordu. Macera ve romantizm istemişti ve aklındaki tam olarak bu olmasa bile, Sylvie'nin kocası hakkında övünmesini dinlemekten kesinlikle daha ilginçti.

Pearl'ün dikiş çevresi son skandal hakkında dedikodu yapıyordu. Onun küçük macerası onlara aylarca malzeme sağlayacaktı.

Yataktaki devasa figüre baktı. Yan dönmüştü ve kuyruğu yorganın altından kaymış, yavaşça ileri geri sallanıyordu. Kesinlikle farklıydı, diye düşündü, zihni bacaklarının arasındaki kalın kılıfa geri döndü, ama aynı zamanda inkar edilemez derecede çekiciydi.

Dışarıda karanlık çöktü ve önceki olaylardan dolayı hâlâ yorgun olan kadın esnedi. Bu kez kandili söndürmeden önce tereddüt bile etmedi ve onun yanına süründü.

Uyandığında yine onun yanına sokulmuş, kuyruğu beline dolanmıştı. Bu kez yüzü ona dönüktü, başı göğsündeydi ve eli karnını kaplayan kısa ve sık kürkün üzerindeydi. Karın kaslarının çıkıntılarını elinin altında hissedebiliyordu ve parmaklarını yavaşça üzerlerinde gezdirmekten kendini alamadı.

Daha önce de tişörsüz adamlar görmüştü, genellikle yazın sıcaklığında dışarıda çalışırlardı. Hatta bir keresinde Sylvie'yle birlikte Mickelson'ların ahırının arkasına saklanıp sadece şort giymiş iki adamın güreşini izlemişlerdi. Ama daha önce gördüğü hiç kimse bu kadar kaslı değildi. Eli, kılıfının ucunu hissedene kadar biraz daha aşağıya kayd.

Heyecan vücudunda hızla yayıldı ve göğüslerinin uçları karıncalandı. Ani baskıyı hafifletmeye çalışarak onun yanına biraz daha yaklaştı ama bu sadece daha fazla acımalarına neden oldu.

Bir şey elini dürttü ve aşağı baktığında adamın sikinin başının kılıfından çıktığını gördü - hatırladığı kadar şiş ve mordu. Gizlice yüzüne baktı ama gözleri hâlâ kapalıydı. Uyuduğunu bilmek ona biraz daha keşfetme cesareti verdi.

Dikkatli bir parmağını, sıcak ve kaygan bir dokunuşla o geniş başın üzerinde gezdirdi ve hemen tepki verdi. Şaftının birkaç santimi daha ortaya çıktı, aynı kalınlıkta, ancak başın altında küçük, açık pembe sivri uçlar vardı. *Sivri uçlar mı?* Bu düşünce onu dehşete düşürdü ama geçici olarak birine dokunduğunda, beklediğinden çok daha az korkutucu olduğunu gördü. Her küçük sivri sertti ama sert olmaktan ziyade lastik gibiydi ve uçları keskin olmaktan ziyade yuvarlaktı. Parmaklarını düşünceli bir şekilde üzerlerinde gezdirdi. Onu tanıyordu

Yanakları pembeleşiyordu ama bir kadının içinde nasıl hissedeceklerini merak etmekten kendini alamıyordu.

"Yine mi keşfediyorsun, küçük gelin?"

Sanki siki alev almış gibi elini çekti ve Benjar'ın ona sırttığını görmek için başını kaldırdı. Gözleri hâlâ gölgeli, yüzü gergindi ama sırtışı onu ilk gördüğündeki haline daha çok benziyordu.

"Uyanmışsın."

"Yeni gelinimle ilgili çok hoş bir rüya görüyordum, ama elinin sikimin üzerinde hissettiğim daha da hoş bir duyguyla rüyam yarıda kesildi."

"Sana dokunmak istememiştim."

"Ayağın kaydı ve elin kazara oraya mı düştü?" diye kibarca sordu ama gözleri parlıyordu.

"Öyle olmadığını biliyorsun," dedi kızgınlıkla. "Sadece daha önce hiç... bir penis görmemiştim."

"Cresca'daki tek Skefalla'nın ben olduğumdan emin olduğum için, bu beni şaşırtmadı." Bakışları keskinleşti. "Yoksa hiç penis görmediğinizi mi kastettiniz?"

Yanakları yanıyormuş gibi hissetti ama başını salladı. Bunda utanılacak bir şey yoktu.

"Bakire bir gelin," dedi düşünceli bir şekilde. "Bunu hiç hesaba katmamıştım."

"Bana öyle geliyor ki dikkate almadığınız pek çok şey var."

Kızın keskin cevabı karşısında daha da sırttı.

"Çok haklısın, ama sen burada yatağımdayken ve tatlı küçük elin sikimin üzerindeyken bunlardan nasıl pişman olabilirim?"

"Senden faydalanmak istemediğimi söylemiştim."

"İstediğin zaman vücadumu keşfetmekte özgürsün," dedi cömertçe. "Bu bir gelinin ayrıcalığıdır."

"Ben de senin gelinin olmayı kabul etmedim."

O kadar incinmiş görünüyordu ki, özür dilemek için saçma bir istek duydu, ama sonra nazik bir elini yanağına koydu.

"Hâlâ sana aitim."

"Beni tanıımıyorsun bile."

"Evet biliyorum. Cesur, güzel ve sevecensin. Tutkulu bir ruhun ve yaşama sevincin var. Başkalarına değer verdiğini biliyorum ve umarım zamanla bana da değer verirsin."

Beklenmedik bir yumru boğazını doldurdu. Kız kardeşinden başka, onda güzel bir yüzden daha fazlası olduğunu düşünen tek kişi oydu.

"Seninle kalamam. Kız kardeşimin yanına dönmeliyim."

"Hiç kimse kalmıyor," dedi o kadar yumuşak bir sesle ki kelimeler zar zor duyuluyordu ama yüzündeki kırılğanlık ona cesaret verdi.

"Fırtına bitene kadar hiçbir yere gitmeyecekmişim gibi görüldüğüne göre, belki bu zamanı birbirimizi daha iyi tanımak için kullanabiliriz?"

Yüzündeki kederin yerini muzip bir gülümseme

aldı. "Elbette."

Elini tuttu ve doğrudan sikinin üzerine koydu. Bu şok onu kıkırdattı ve muhtemelen yapması gerektiğı kadar çabuk elini çekmedi. Parmağını ona doğru salladı.

"Kastettiğim bu değildi."

"Keşfetmek istediğini sanıyordum?" dedi masumca.

Şaşırtıcı bir şekilde baştan çıkmıştı ama başını salladı.

"Sadece bir öpücükle başlamaya ne dersin?"

Adamın yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ve kız öpüşmenin onun halkının yaptığı bir şey olup olmadığını merak etti. Ama sonra büyük bir elini saçlarının arasından geçirdi ve onu daha yakına çekti. Garip bir şekilde duygulu bir hareketle yanağını onun boynuna dayadı, sonra da ağzını kendi ağzıyla kapattı. Adamın dili ağzına girdiğinde nefesi kesildi, bir insan dilinden daha kalın ve sertti ama vücuduna zevk kıvılcımları gönderiyordu. *Adam kesinlikle nasıl öpüşüleceğini biliyordu.*

Adam nazikçe, neredeyse alay edercesine başladı ama öpücüğün dozunu hızla artırdı, ta ki kızın duyuları harekete geçene kadar. Diğer eliyle onu kendine doğru çekerken parmakları kafa derisini yoğurdu ve kadın isteyerek o iri kadifemsi omuzlara yapıştı. Adamın ereksiyonunun ısrarlı baskısını karnında hissedene kadar geri çekilmeyi düşünmedi.

Onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı ama eli sıcak ve garip bir şekilde güven verici bir şekilde belinde kaldı.

"Şimdi beni daha iyi tanıdığını mı düşünüyorsun?" diye sordu, onu şaşırtarak güldü.

"Eğer daha önce evli değilsek, o öpücükten sonra kesinlikle evli olmalıyız. Ama evli değiliz," diye ekledi aceleyle.

Onu biraz şaşırtan bir şekilde, adam tartışmaya kalkışmadı.

"Keşiflerinize devam etmek istemiyorsanız, kalkmamız muhtemelen en iyisi olacaktır."

Konuşurken huzursuzca

kıpırdandı. "Bacağın seni rahatsız

mı ediyor?" "Bacağım değil."

Aşağı baktı ve tekrar kızardı. Hâlâ azgın bir şekilde dikleşmişti, kalın shaftı şişmiş ve parlıyordu.

"Acıyor mu?" Kesinlikle rahatsız edici

görünüyordu. "Merak etme, küçük gelin. Ben

halledeceğim."

Tam bir şok içindeyken, adam kocaman elini sikine doladı ve çekiştirdi. O kadar da masum değildi - her ne kadar kendi çabaları pek tatmin edici olmasa da insanların kendilerini tatmin edebileceklerini biliyordu - ama bir erkeğin onun önünde kendine dokunmasını hiç beklemiyordu. *Başka tarafa bakmalıyım*, dedi kendi kendine, ama bakışlarını kalın şaftı yavaşça çeken o büyük elden ayıramıyordu.

"Yardım etmek ister misin?"

Adamın sesindeki alaycı tınıyı duydu ama aniden gelen pervasız bir dürtü elini onun elinin hemen üzerine koymasına neden oldu. Elini onun etrafında kapatamıyordu ama o bunu umursamıyor gibiydi. Kız onun vuruşlarıyla eşleşirken inledi ve kendi vücudunda da buna karşılık gelen bir heyecan oluşmaya başladı. Elini onunkinin yanında aşağı yukarı kaydırırken, şaftını çevreleyen dikenler merak uyandırıcı bir şekilde eline baskı yapıyordu.

"Bunlar ne için?" diye sordu nefes nefese.

"Bir dişiyi memnun etmek için," diye homurdandı ve kadının omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi.

Kuyruğu meme uçları üzerinde ileri geri hareket ederek vücudunda dolaşan hislere katkıda bulundu. Önceki tepkisini hatırlayarak kuyruğunu tuttu ve sikinde kullandığı aynı ritimle okşadı. Kükredi ve kalın, sıcak bir sıvı seli elini kapladı. Vücudu titriyordu, tam olarak anlamadığı bir şeyin eşiğindeydi ve sonra onun kendisine karşı gevşediğini fark etti.

Paniklemeye başladı ama sonra adamın hâlâ yavaş ve düzenli nefes aldığını fark etti. Basitçe bayılmıştı. Uyarılmanın verdiği acıya rağmen dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. Birbirlerini tanımak çok ilginç bir deneyim olacaktı.

BÖLÜM 11

"Nelly o kadar tuz kullanmıyor," dedi Benjar iki gün sonra mantıklı bir şekilde.

İsteksizce yatağına uzanmış ve gelininin yemek pişirmesini izliyordu. Ya da belki de onun yemek yapma girişimini izliyordu demek daha doğru olurdu. Şimdiye kadarki çabaları pek başarılı olmamıştı ama yine de onu seçmekle doğru kararı verdiğine inanıyordu.

Keşke ateşi düşse. Ne zaman birazcık bile yorucu bir şey yapmaya kalkışsa ateşi yükseliyordu. Bu sabah, yağsız odasında asılı duran donmuş sığır etinden bir parça koparmıştı. Ruby'nin bu manzara karşısında gözlerinin büyümesi onun erkeksi egosunu tatmin etmişti ama zayıflamış bedeninin harcadığı çaba onu yatağına geri göndermişti.

Onların yatağı. Bu sözler ne kadar da hoşuna gitmişti. Onun cesaretlendirmesiyle vücudunu keşfetmeye devam etmişti ama henüz ona karşılık vermemişti. Ona dokunan kişinin kendisi olmasının ona ihtiyaç duyduğu kontrol hissini verdiğinden şüpheleniyordu. Yumuşak küçük ellerini karşılık vermeden vücudunda hissetmek ne kadar eziyetli olsa da, onu acele ettirmeye hiç niyeti yoktu. Elbette bu onu *cesaretlendiremeyeceği* anlamına gelmiyordu.

Bu sabah gerçekten de o küçük tatlı ağzını onun sikinin etrafına germişti, bu görüntü ve his onu anında doruğa ulaştırmıştı. En azından bu sefer sonrasında bayılmamıştı ama o zamandan beri onu tatmayı hayal ediyordu. Yemek pişirmesini izlerken onu ikna etmenin en iyi yoluna karar vermeye çalışıyordu.

Ama Şimdi dönüp ona bakarken elleri tekrar kalçalarına gitti. Onu bu pozisyonda görmekten ne kadar hoŐlandığının farkında mıydı? Kal alarının olgun kıvrımlarını ne kadar vurguladığının? Bu manzara karşısında dikkati o kadar dağılmıştı ki, kadının ne söylediğini anlaması bir anını aldı.

"Belki de bu işte benden çok daha iyi olduğu için Nelly ile evlenmeliydin."

"Nelly ile evlenemezdim - o zaten komutanla evli. Onunla evlenmek istediğimden değil," diye ekledi aceleyle, yüzü karardığında. "O daha çok... bir kız kardeş gibi."

Bir kız kardeşe sahip olmanın nasıl bir Şey olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu güvenli bir bahis gibi görünüyordu. Yüzü yumuşamıştı ama elleri hâlâ kal alarındaydı.

"O zaman belki de bunun yerine bir aŐ ıyla evlenmeliydin."

"Neredeyse düşünüyordum," diye itiraf etti, sonra da yüzünü buruşturdu. Bir kadına başka bir kadını düşündüğünü söylememesi gerektiğini iyi biliyordu. Kadın yine kaşlarını çatmıŐtı.

"Kim?" diye sordu.

Eğer daha iyi bilmeseydi, kızın sesinin kıskanç olduğunu düŐünürdü.

"Adını bilmiyorum ama dansa yemek hazırlıyordu." "Florie'yi mi kastediyorsun? Neredeyse Pearl kadar yaşlı."

"Ve hiçbir yerde senin kadar güzel değil," dedi neŐeyle.

"Bir dakika - daha önce dansa olduğunu söylemiştin ama eminim kimse seni görmemiŐtir. Neredeydin?"

"Tavan arasında, izliyorlardı. Danstaki kadınların mutlu ve neşeli olması gerekiyordu." Onun güzel yüzünü inceledi. "Ama senin neşeli olmadığını biliyordum, her ne kadar öyleymiŐ gibi görünmeye çalışsan da."

"Bunu daha önce de söylemiştin. Nereden biliyorsun?"

"Seni gördüm. Gözyaşlarını sildiğini ve gülümsediğini gördüm. IŐte o zaman benim gelinim olduğunu anladım."

Aklının kalbine yetişmesi biraz uzun sürmüş olsa da biliyordu.

İç çekti. "Pearl'ü endişelendirmek istemedim."

"Ben de bundan şüphelenmiştim. Bazen mutluymuş gibi davranmak, neden mutlu olmadığımızı açıklamaktan daha kolaydır."

Kadın ona delici bir bakış attı ve adam kadının onun arzu ettiğinden çok daha fazlasını gördüğüne dair huzursuz bir şüpheyeye kapıldı ama kadın yorum yapmadı. Bunun yerine dans konusuna geri döndü.

"*Bize* söylendi demiştin. Kaçınız gelin aramak için kasabaya geldi? Hatta kaçınız burada, çiftlikte?"

"Burada yedi kişi yaşıyoruz. Artek ve Nelly'nin zaten evli olduğunu biliyorsunuzdur. Endark ve Drakkar dans gecesi benimle birlikteydi, ancak sadece Endark bir gelin arıyordu. Gilmat ve Frantor geride kaldı."

Kaşlarını çattı. "Sadece altı tane var."

"Callum'u dahil etmedim çünkü hepimiz onun asla bir gelin almayacağını biliyoruz. Kadınlardan kaçınıyor. Sanırım geçmişinde bir şeyler oldu ama bunu hiç konuşmadı."

"Callum?"

"İri, kasvetli erkek mi? O bizim ikinci komutanımız ve kasabaya yaptığı gezilerde her zaman komutana eşlik eden kişi."

"Demek Callum bu," dedi düşünceli bir şekilde, dudaklarına dokunarak.

İçine beklenmedik bir kıskançlık dalgası yayıldı. Neden diğer erkeklerle bu kadar ilgileniyordu? Adam bir cevap isteyemeden kadın güldü.

"Düşündüğünüz kadar kadınlara ilgisiz olduğundan emin değilim. O ve kız kardeşim gözlerini birbirlerinden alamıyorlar."

İçini bir rahatlama kapladı. "*Kız kardeşin* onunla ilgileniyor mu?"

Yüzünde bir gölge belirdi ve ona kız kardeşini hatırlattığı için kendine lanet etti.

"Ama kesinlikle gelin avının bir parçası değildi," dedi, onun dikkatini dağıtmaya kararlıydı.

Şaşırtmaca işe yaradı. Önceki konuya geri döndü.

"Sizinle birlikte gelen iki kişi - Endark ve Drakkar - onlar da kadın çaldılar mı?"

"Her biri bir gelin taşıyordu," diye itiraf etti ve kadın kaşlarını çattı.

"Kimi götürdüler?"

"Bilmiyorum. İki kadının da yüzünü görmedim, bu yüzden onları tarif edemem."

Ona sıkıntılı bir bakış attı. "Benjar, bunun ne kadar yanlış olduğunu görmüyor musun? Ya o kadınların zaten kocaları ya da aileleri varsa?"

"Hiçbirimiz zaten alınmış olan bir dişiyi çalmayız."

Umarım. Endark'ı eşine sahip çıkmaktan hiçbir şeyin alıkoyabileceğinden tam olarak emin değildi.

"Bu onların ebeveynleri ya da kız kardeşleri olmadığı anlamına gelmez. Onlar için endişelenecek birileri."

O alışılmadık suçluluk duygusu yine üzerine çöktü. *Tarihi olayda işe yaramıştı,* diye hatırlattı kendine, bu gerçeğe rahatlamaya çalışarak. Frantor ve Gilmat için de gelin getirdiklerinden bahsetmeli miydi? Olanları en iyi şekilde nasıl çerçeveleyeceğine karar vermeye çalışırken tereddüt etti, ama sonra tencerenin içindekiler ocağa taşıtı. Bunu halledinceye kadar kadın dans konusunu kapattı ve o da konuyu tekrar açmamaya karar verdi.

"Sanırım bu pek işe yaramadı," dedi pişirmeye çalıştığı güvecin iştah açıcı olmayan kalıntılarına bakarak.

"Bakalım bunu düzeltmek için ne yapabiliriz."

Kadının itirazlarına aldırmadan yataktan çıktı. Oda biraz döndü ama o ayakta kaldı.

"Yemek yapmayı bilmediğini sanıyordum."

"Hayır, ama Nelly'ye mutfakta çok yardım ettim. Kardeşlerimin çoğu içeride olmaktan pek hoşlanmaz."

"Ama bu seni rahatsız etmiyor mu?"

Kolunu onun beline doladı ve kulağına mırıldanmak için eğildi. "Güzel bir kadınla sıcacık bir in mi? Daha çok istediğim bir şey düşünemiyorum."

Onun titrediğini ve göğüs uçlarının gömleğinin kumaşına değdiğini gördü - aslında onun gömleği, çünkü geceliğini yıkamaya karar vermişti ve giyecek başka bir şeye ihtiyacı vardı. Adamın çıplak kalması yönündeki önerisini dikkate almamıştı. Bir an için ona doğru eğildi ama sonra onun gerildiğini gördü.

"Yemek olduğu sürece tabii ki," diye ekledi ve kız rahatlayıp ona sırtınca gülümsedi.

"Tabii ki. Bazen tek düşündüğün şeyin bu olup olmadığını merak ediyorum."

"Kesinlikle tek şey bu değil," diyerek onu temin etti ve eğilip yanağını boynunun kenarına dayadı. Kız tekrar titrediğinde gülümsemesini gizledi ve ocağa doğru ilerledi. "Şimdi bu yemeği kurtarmak için ne yapabiliriz?"

Bacakları biraz titriyordu ama dayanıyorlardı ve birlikte yahniyi kurtarmaya çalıştılar. Nelly ile çalışırken ne kadar çok şey öğrendiğini fark edince şaşırmıştı. Ama sonuçlardan memnun olsa da Ruby'nin ona verdiği tepkiden daha da memnun oldu.

Onu dokunuşuna daha fazla alıştırmak için birlikte çalıştıkları zamandan yararlandı. Kuyruğunu onun beline doladı ve hızlı bir sarılma için onu kendine doğru çekti. Yine kulağına fısıldadı ve bu sefer dilinin kulağının narin kabuğunu kısa bir süre okşamasına izin verdi. Arkasından her geçişinde kıcının yumuşak kıvrımını okşadı.

Güzel bir şekilde karşılık verdi, uyarılmasının tatlı kokusu yemeklerinin aromalarına karıştı ve yemeğe oturduklarında artık

artık ondan kaçıyordu. Tabii ki, kızın uyarılması onun üzerinde kaçınılmaz bir etki yarattı. Onun küçük, pembe ağzının bir çatal dolusu yemeğin etrafına kapanmasını ve onayını inlemesini izlerken siki serbest kalmaya, zonklamaya başladı.

"Bu harika. Artık bir aşçıya ihtiyacınız yok."

"Buna harika diyebileceğimden emin değilim," dedi alçakgönüllülükle, sonra ona sırtıttı. "Belki de karşılaştırma yaparsak..."

Güldü. "Bunu yüzüme vurmana gerek yok. Berbat bir aşçı olduğumu biliyorum."

"Neyi ovmanı istersiniz?" diye sordu, onu kasten yanlış anlayarak. "Burayı belki?"

Elini yavaşça kolunda aşağı yukarı kaydırarak ipeksi teni nazikçe yoğurdu ve kadın ona gülümsedi.

"Ya da belki burada?"

Elini onun kalçasına koydu ve bacaklarının arasındaki sarhoş edici sıcaklığa doğru kayarak hareketi tekrarlardı. Bir an gerildi ama itiraz etmedi ve sonra bacakları biraz daha ayrıldı, parmaklarının masumiyetini koruyan nemli, ipeksi bukleleri okşamasına izin verecek kadar.

Adam buklelerine dokunduğunda gözleri büyüdü ve adam hızla diğer koluna geçerek aynı şekilde masaj yaptı. Vuruşları yavaşladığında dudaklarını yaladı ve bu sefer elini diğer bacağına koyduğunda hemen ona açıldı.

Onu bunaltmaktan korktuğu için acele etmedi, sadece parmaklarını kısa bir süre ipeksi buklelerin arasından geçirdikten sonra vücudunun üst kısmına döndü. İkinci turunda dudağını ısırdı, sonra elini onunkinin üzerine koyarak kıvrımlarına doğru sıkıca itti. İkisi de inledi.

Önünde dizlerinin üzerine çöktü, eli hâlâ onun tümseğini avuçluyordu. Onun dokunuşuna alışmasına izin verdi, kendisine karşı kıpırdanana kadar hareket etmedi. Sonunda parmağının o narin kıvrımların arasından kaymasına izin verdi ve yavaşça yarığının uzunluğunu gezdirdi. Üst kısımda gizlenmiş küçük, sertleşmiş bir çıkıntıya dokunduğunda kadın titredi, nefesi hızlandı.

Ah. Harici bir klitoris. Elbette böyle bir şeyi duymuştu ama daha önce hiç karşılaşmamıştı. Skefalla dişileri klitorislerini vücutlarının derinliklerinde, erkeğin dikenlerinin onları uyaracağı bir yerde saklardı. Parmaklarının tekrar girişine doğru kaymasına izin verirken, onun dikenlerinin hâlâ hoşuna gidip gitmeyeceğini merak etti. *Gülünç, inanılmaz derecede küçük*, diye düşündü, ama cazip açıklığı araştırmaya karşı koyamadı ve sürpriz bir şekilde parmağını yavaşça içeri sokabildi.

Bir kez daha inledi, o sıkı ipeksi kanalın sikinin etrafında nasıl kenetlendiğini hayal etmekten kendini alamadı. Ama tek bir parmak onun sikinden çok daha küçüktü. Daha fazlasını alabilir miydi?

İkinci bir parmak eklemeye çalıştığında, vücudu direndi. Gözleri fal taşı gibi açıldı, sersemlemiş zevkin yerini bir parça endişe almaya başladı. Hemen yavaş, yatıştırıcı vuruşlara geri döndü, vücudu kasılırken o ilgi çekici küçük yumrunun üzerinde oyalandı. İlham alarak, parmağını bir kez daha sokarken başparmağını sertleşmiş tomurcuğu okşaması için bıraktı. Kızın kalçaları huzursuzca kıpırdandı ama kaçmaya çalışarak değil. Adamın hoşuna gidecek şekilde ellerini göğüslerine götürdü ve yumuşak tümseklere masaj yaptı.

"Aferin kızıma," diye homurdandı. "Şimdi o küçük, güzel meme uçlarıyla oynadığını göreyim."

Gömleğini başının üzerinden kaldırarak onu bir kez daha şoke etti ve karşısında çıılçıplak kaldı. Elleri hemen göğüslerine geri döndü ama ona kendisinininkini yansıttığından emin olduğu muzip bir sırıtış attı.

"Madem ısrar ediyorsun," diye fısıldadı.

Küçük parmaklarının göğüslerinin pembe uçlarını çekişini görünce o kadar büyülenmişti ki, vuruşları yavaşladı. Sabırsız bir ses çıkardı ve sessiz bir taleple kalçalarını öne doğru itti. Adam sırttı ve ritmik hareketlerine geri döndü.

Bu sefer ikinci bir parmak eklemeye çalıştığında, içeriye doğru ilerlerken şişmiş meme uçlarını daha sert çekti. Parmaklarını çekmeye başladığında dar geçit parmaklarına yapıştı ve klitorisi üzerindeki baskıyı artırırken nazik bir giriş ve çıkış ritmine başladı. Gözleri aniden açıldı.

"Kendimi çok tuhaf hissediyorum," diye nefes nefese kaldı.

"Böyle hissettirmesi gerekiyordu. Güven bana."

Ve iyi bir kız olduğu için itaat etti, parmaklarını kanalının içine doğru kıvrırken gözleri onunkilere kilitlendi. Tüm vücudu titredi ve sonra kanalı uzun, sıkı dalgalar halinde onu sağdı. Aleti patladı ve her ikisini de yapışkan pembe tohumla sıçrattı.

Başı döndü ama baş dönmesi tehdidine boyun eğmeyi reddetti. Bunun yerine, titremeleri nihayet geçene ve zayıf bir şekilde kolunu itene kadar vücuduna yavaşça girip çıkmaya devam etti. Adam parmaklarını kurtardı, sonra da dağınıklığı umursamadan onu hemen kucağına çekti ve kadın da aynı şekilde umursamadan ona sarıldı. Ağzını onun saçlarına bastırdı, sırtını nazikçe okşarken ağzındaki koku haznesinden onun kokusunu içine çekti.

Kulübenin sıcaklığı ve sessizliği etraflarını sarmış, sadece duvarları etkisiz bir şekilde döven kar rüzgârları tarafından rahatsız edilmişlerdi.

Bu. Bu yakınlık onun istediği şeydi. Onu bir gelin çalmak gibi kabul edilemez bir adıma iten şey de buydu.

Gelinini kollarında sıkıca tutarken içini bir hoşnutluk kapladı.

Sonunda başını arkaya eğdi ve ona utangaç bir gülümseme verdi.

"Daha önce hiç böyle bir şey

hissetmemiştim." "Kendine dokunmadın mı?"

Yanaklarında güzel bir pembe gül.

"Denedim, ama her zaman tam olarak bulamadığım bir şeyin peşindeymişim gibi hissettim." Dudağını ısırды. "Birkaç kez yaklaştığımı sandım ama öyle bir şey değildi."

"Çok cesurdunuz. Biliyorum, özellikle ilk seferinde çok zor olabilir." Öne doğru eğildi ve kızın kulağına fısıldadı. "Aferin kızıma."

Onu nazikçe kaldırıp ayağa kalkmadan önce gerçekten de titrediğini hissetti. Onu kollarının arasına almak istiyordu ama bunu yapabileceğinden emin değildi.

tüm gücünü geri kazanmıştı. Bunun yerine onu ayağa kaldırıp kolunun altına almakla yetindi.

"Ve şimdi belki de kendimizi temizlememiz gerektiğini düşünüyorum."

Karnına bulaşmış pembe damlalara ve kürkünün üzerine saçılmış ve koyu buklelerinde parlayan küçük damlalara baktı ve gülümsedi.

"Sanırım çıplak olmak için söylenecek bir şey var. Temizliği kolaylaştırıyor."

Aletinin başı dışarı çıktı ve kadın gülerek elini tutmadan önce alaycı parmağını üzerinde gezdirdi.

"Hadi duş alalım. Madem bu kadar iyi bir çocuk oldun, beni yıkamana bile izin veririm."

Gücüyle ilgili şüpheleri ortadan kalktı ve onu kollarının arasına alarak mümkün olduğunca çabuk duşa girmeye karar verdi. Ve onu yıkamayı bitirdiğinde bacakları titriyor olsa da, her dakikasına değmişti.

BÖLÜM 12

Ruby Benjar'ı uyandırmamaya çalışarak dikkatle yataktan çıktı. Dün gece bir keşif olmuştu. Gecenin büyük bir bölümünü vücudunun ne kadar harika hissettirdiğini ve dinlenmeyi hak ettiğini söyledi. İtirazlarına rağmen hâlâ tamamen iyileşmemişti. Her ne kadar asıl yara güzelce iyileşmiş ve ateş nöbetleri neredeyse durmuş olsa da, süreç onu tüketmişti ve tam gücüne geri dönememişti.

Yatağın yanında bir an durdu ve ona baktı. Cüssesine ve etkileyici doğal silahlarına rağmen, uykusunda bir şekilde masum görünüyordu, uyanırken saklamaya çok kararlı olduğu kırılganlık izi daha belirgindi. Eğilip yelesini yüzünden uzaklaştırmak, kaşlarının arasındaki belli belirsiz kırılganlığı öpüp yok etmek ve onu gülümsetmek istedi.

Onun yerine gömleklerinden birini başına geçirdi ve mutfığa giderek sessizce ocağa bir odun attı ve çaydanlığı kaynamaya bıraktı. Isınmasını beklerken, önceki gecedен kalan temiz tabakları kaldırdı ve çözülmesi için küçük et parçalarından birini ortaya koydu.

Çayını alıp oturana kadar hayatının ne kadar farklılaştığını düşünmedi. Kasabadayken geç saatlere kadar uyur ve Pearl'ün hazırladığı kahvaltıya inerdi. Pearl temizlik yaparken o da mutfakta oturup kız kardeşiyle konuşurdu ama yardım edebileceği ikisinin de aklına gelmezdi.

Ellerine baktı. Islak, buzlu havluların sürekli dönüp durmasından dolayı hâlâ kızarmışlardı. Küçük parmağında sıcak su ısıtıcısına sürttüğü için bir yanık vardı ve üç tırnağı odun taşımaktan kırılmıştı. Bir yabancıнын elleri gibi görünüyorlardı ama gülümsedi. Hayatında ilk kez gerçekten işe yaradığını hissediyordu.

Geri dönmek istemiyorum.

Bu ifadenin gerçekliği ona meşhur bir ton tuğla gibi çarptı. Şımartılmış hayatına geri dönmek istemiyordu. Burada, bu sıcacık kulübede kalmak istiyordu. Benjar'la birlikte.

Çünkü onu seviyorum.

Bu farkındalık ani ve kesin bir bilgiyle geldi. Bir şekilde onun sıcaklığı ve mizahı, tutkulu yoğunluğu ve acı veren şefkati savunmasını aşmıştı. *Kocam*, diye düşündü ve tekrar gülümsedi.

Ama her ne kadar burada onunla kalmak istese de bunu yapamazdı. Kız kardeşini, onu bütün kış endişelenmeye bırakamayacak kadar çok seviyordu. Fırtına biter bitmez geçitten geri dönmek bir yolunu bulmak zorundaydı. Ayağa kalkıp pencereye gitti, sürüklenen kara baktı ve yakın gelecekte denecek gibi görünmediği için garip bir şekilde rahatladı.

Arkasından iki sıcak kol onu sardı ve gülümseyerek ellerini onunkilerin üzerine koydu ve kaslı kollarını kaplayan kadifemsi kürkü okşadı.

"Dinlenmene izin vermeye çalışıyordum."

"Mmm. Sen benden bu kadar uzaktayken nasıl dinlenebilirdim ki?"

Eğildi ve derin bir nefes alarak onun boynuna sokuldu.

"Bunu neden yapıyorsun?" Sanki onu içine çekiyor gibiydi.

"Ağzımda koku alıcıları var. Eşimin kokusuna tepki verirler. Gelinimin."

Döndü ve ona baktı.

"Bu yüzden mi beni seçtin? Güzel koktuğum için mi?"

Yüzü ilk kez ayık kaldı ve sorusunu düşündü.

"Tam olarak değil. Seni dansta görür görmez anladığımı söylemiştim. Listemdeki kriterlerin hiçbirine uymasan da sende bir şey beni çağırdı," diye ekledi, gülümsemesi gözlerine geri dönerek.

Güldü. "Yemek yapamadığımı için mi?"

"Bu kesinlikle dikkate alınması gereken bir husustu," dedi alaycı bir ciddiyetle. "Ben de senin çok küçük ve narin olmaktan korkuyordum. Kafama vurup kar fırtınasının içine kaçacak savaşçı bir gelin se tiğimin farkında değildim."

Gülümsemesini tam olarak gizleyemiyordu. Sadece güzel bir kadın olarak g r lmektense savaşçı bir kadın olarak görülmek hoşuna gidiyordu.

"Seni taşıyana kadar kokunu gerçekten alamadım," diye devam etti. "Ama bu sadece zaten bildiğim şeyi doğruladı."

"Bunu gerçekten neden yaptın Benjar?" diye sordu usulca. "Ve bana tarihi olaylardan nasıl ilham aldığını söyleme. Komutanın şehre geldi ve onu  almak zorunda kalmadan kendine bir gelin buldu. Sen de aynısını yapabilirdin."

"Yapabilir miyim?" Onu bıraktı ve kuyruğunu arkasından sallayarak kulübede bir ileri bir geri kısa bir mesafe boyunca volta attı. "Bir dişiye sunacak neyim var? Burada,  iftlikte bir evim var ama bu bir dişiyi tatmin etmeye yeter mi?"

"Hiçbir kadın biriyle evlenip evlenmemeyi onun mal varlığına bakarak seçmez," dedi sert bir şekilde. "Biriyle evlenmeyi kim olduğu için seçersiniz."

"Peki ya ben yeterli değilsem?"

Yüzündeki kırılğanlık geri dönmüştü ve ona doğru gitti, kollarını beline dolayarak volta atmasını durdurdu. Kuyruğu yukarı kalktı ve kolunu  evreledi.

"Ben olsam seni seçerdim," dedi sessizce. "Seni seçiyorum."

Yüzündeki şaşkınlık ifadesi göğsünün ağrımına neden oldu. Kim onu sevgiye layık olmadığını düşünecek kadar incitmişti?

"Yani gelinim olmayı kabul ediyor musun?"

Onun koku alıcılarına sahip olmayabilirdi ama doğruluk hissiyle ne demek istediğini anlıyordu. Bu doğru hissettirdi.

"İstiyorum."

Zaferle kükreyerek onu kollarına aldı ve gülerek omuzlarına yapışırken kulübenin içinde dans etti. Sonunda çılgınca dans etmeyi bıraktı ve ona gülümsedi.

"Seni seviyorum, biliyorsun."

"Seviyorum," diye tekrarladı. "Ve ben de seni seviyorum."

Yine o şaşkınlık titreşimi vardı ve sonra onu öpüyordu, şiddetle, açlıkla, o da ellerini yelesine gömüp onu öperken. Onu yatağa taşıdı ve gömleğini çıkardı. Meme uçları öpücüğün etkisiyle zaten gergindi ama adamın çıplak bedenine bakarken gözlerindeki takdirle daha da gerildiler.

"Çok güzelsin."

"Sen de öylesin," dedi dürüstçe, onun güçlü ve kaslı vücuduna hayranlıkla bakarak. "Şimdi gel ve bana katıl. Sanırım bu evliliği tamamlamamızın zamanı geldi."

"Emin misin?"

"Çok eminim."

Yarı yarıya onun üzerine atlamasını bekliyordu, ama bunun yerine onu nazikçe kollarına çekti ve öptü. Bu sefer öpücük yavaş ve şefkatliydi. Acele etmiyor, ağzıyla ona tapıyordu ama yavaş temposuna rağmen kızın uyarılması artmaya devam etti. Kuyruğu göğüslerinin üzerinde ileri geri hareket ediyor, yumuşak ucu onları okşuyor ve dokunuşun inceliği göğüslerinin daha da acımasına neden oluyordu.

Ona sarılmak ve öpmekle yetiniyor gibiydi ama vücudu heyecanla uğulduyordu. Kısa süre önce ona öğrettiği zevklerden daha fazlasını istiyordu. Kuyruğunu yakalayarak uzun ve yavaş bir vuruş yaptı, inlediğinde ağzına karşı gülümsedi.

"Küçük kız."

"Ağırdan alan sensin."

"Bu senin ilk seferin. Seni acele ettirmek istemiyorum. Özel olmasını istiyorum."

"Seninle olduğu için özel olacak. Önemli olan tek şey bu." Kuyruğunu biraz daha sıktı ve ona alaycı bir sırıtış attı. "Tabii eğer bunu başarabilirsen."

Adam onun sırıtışına karşılık verdi, parlak mavi gözleri parlıyordu. "Sırf bunun için daha da yavaş gitmeliyim."

Ama sözlerine rağmen, elinin artık tanıdık olan ağırlığı bacaklarının arasına yerleşti ve kadın onun dokunuşuna doğru eğildi. Parmakları kıvrımlarının arasındaki kaygan sıcaklıktan kolayca geçerken onayını homurdandı.

"Gördün mü?" diye fısıldadı. "Ben hazırım." "Henüz değil. Önce seni açmam gerek."

Sesi kendi kendine hatırlatıyormuş gibi çıkıyordu ama ilk kalın parmak içeri girerken kadın itiraz etmedi. Başparmağını klitorisinin üzerinde kaydırđı ve o kadar çabuk, kısa, keskin bir doruk noktası vücudunda dalgalandı.

Nefes nefese kaldı ve adamın parmağının etrafında sıkılırken omuzlarına yapıştı. Tanrım, bu iyi hissettiriyordu. Aleti içine girdiğinde daha ne kadar iyi hissedecekti? Adam alçak sesle homurdandı ve yüzünü kızın boynuna sürttü.

"Sana hazır olduğumu söyledim. Şimdi acele et."

Bir kahkaha attı, ama onun emrine ve tamamen ortaya çıkan horozunun şişmiş uzunluğuna rağmen, yavaşça ikinci bir parmak ve sonra üçüncü bir parmak ekleyerek zamanını aldı. Üçüncü parmağı almak en zor olanıydı ama içeriye doğru ilerledi, vücudunu onu kabul etmesi için ikna etti ve onu başka bir doruğa gönderdi

Titremeleri nihayet hemen dindiğinde, yüzündeki gerginliği görebiliyordu ama ona meydan okuyan bir gülümseme verdi.

"Daha fazlası için hazır mısın?"

Aletin kalın uzunluğuna ve şaftını çevreleyen dikenlere bakarken içinde tam olarak endişe olmayan bir şey dalgalandı ama

başıyla onayladı. Adam onun üzerinde hareket etti, acelesi yüzünden alışılmadık derecede sakardı. Aklına bir düşünce gelmeden önce sikinin geniş başı kadının girişindeydi.

"Bekle bir dakika."

Hemen dondu kaldı.

"Hazır değil misin?"

"Sorun o değil," diyerek o n u temin etti ve uzaklaşmasını engellemek için bacaklarını onun kalçalarına doladı. "Sadece..."

"Sadece ne?" diye sordu, arzusunun bariz aciliyetine rağmen sesinde sabırsızlık belirtisi yoktu ve kalbi biraz daha eridi.

"Hamile kalmak istemiyorum. En azından şu anda."

Başını iki yana salladı.

"Olmayacaksın. Kızgınlık döneminde

değilsin." "Nereden biliyorsun?"

"Kokunla."

Ağzını açtı ve bir nefes daha aldı. Kalçaları tepki olarak sarsıldı ve siki kıvrımlarının arasından yukarı kayd, dikenleri klitorisine sürtündü. Bu his tüm vücudunun zevkle titremesine neden oldu ve neredeyse bir sonraki sözlerini kaçırıyordu.

"Harika kokuyorsun. Zengin, tatlı, sarhoş edici - ama doğurgan değil."

"Bu iyi," dedi nefes nefese, adamın sikine karşı sallanmaya çalışarak. "Şimdi devam edebilir miyiz?"

Güldü. "Sabırsız küçük gelin."

Ama bir kez daha kendini onun girişine yerleştirdi ve sonra itti. Hazırlığına rağmen, vücudu onu almak için gerilmek zorunda kaldı, ateşli yanık onu titretti. Sonra klitorisini okşadı ve vücudu devasa istilacıya uyum sağlamak için mücadele ederken bile acı, ateşli bir aciliyete dönüşmeye başladı. Adamın dikenlerinin dalgalanma hissini hissedebiliyordu.

Sonunda kendini tamamen vücudunun içine gömene kadar daha derine ve daha derine iterken onu.

İkisi de nefes nefese kalmıştı ve onun uyum sağlamasını beklerken hareket etmeme çabasıyla kaslarının gerildiğini görebiliyordu. Kanalı onun etrafında çılgınca çırpınırken vücudu zevk ve acı arasında bıçak sırtında gidip geliyordu. Ama sonra geri çekilmeye başladı ve geri çekilme, dikenlerinin hassas iç duvarlarında tırmıklanmasına neden olarak onu ezici bir doruğa uçurdu. Gözlerinin önünde yıldızlar dans ederken vücudu onun kollarında zorlayıcı bir şekilde sarsıldı. Adamın kükrediğini duydu, içinde hareket ettiğini hissetti ama karşılık vermekte çaresizdi, adam son bir sıcaklıkla içinde patlayana kadar vücudunu tekrar tekrar saran zevk dalgaları tarafından hırpalanmıştı.

BÖLÜM 13

B Enjar Ruby'nin üzerine yığıldı, kalbi hâlâ çılgınca çarpıyordu. Ezilmemek için ağırlığını bir tarafa kaydırmayı zar zor hatırladı. Şaşırtıcı bir duygu dalgası onu kasıp kavuruyordu. Vücudu gevşemiş ve tatmin olmuş hissediyordu, onun küçük, sıkı bedenine gömülmenin verdiği haz hâlâ onu eziyordu. Ama bu, ne kadar muhteşem olursa olsun, salt fiziksel duyumdan daha fazlasıydı. Eşiyle birlikte olmaktı. Geliniyle. Aşkıyla.

Beni sevdiğini söyledi.

Bu anı onu tatmin etti ama içinde süregelen endişeyi tamamen silemedi. Bu son olacak mıydı? Annesi onu sevdiğini söylemişti ama bu onu terk etmesine engel olmamıştı.

Sanki onun şüphelerini hissetmiş gibi, kolları boynuna dolanarak onu kendine doğru çekti ve o da kucağına sokularak onu içine çekti.

"Bu harikaydı," diye fısıldadı. "Teşekkür ederim, Benjar."

Kadının yorumu onu şaşırttı ve korkularını kararlılıkla bir kenara iterek başını kaldırıp ona gülümsedi.

"Sanırım size teşekkür etmesi gereken kişi benim."

"Belki birbirimize teşekkür edebiliriz."

Onun yüz ifadesini inceledi ve belki de şüphelerinden bir iz kalmıştı çünkü küçük elini onun yüzüne koydu.

"Seni seviyorum."

Rahat bir nefes alarak onun eline sokuldu. *Sadece aptallık* ediyorum, dedi kendi kendine.

"Ben de seni seviyorum. Ve bunu kanıtlamak için sana kahvaltı hazırlayacağım." Kız ona geniş gözlü, masum bir bakış attı.

"Denememi istemediğine emin misin?"

"Oldukça eminim," dedi adam kararlı bir şekilde ve kadın güldü.

Vücudunu geri çekmeye başladı, dikenleri iç duvarlarında yavaşça kazınıyordu. Nefes nefese kaldı ve sonra kanalının ipeksi sıkılığının bir kez daha onun etrafında kasıldığını hissetti. Aleti tepki olarak şişmeye başladı ama kendini serbest bırakmaya zorladı. Gözleri faltaşı gibi açılmış, yanakları kızarmıştı.

"Bu beklenmedik bir şeydi."

"Aynen öyle. Yemeklerimin sizi bu kadar heyecanlandırıldığını fark etmemiştim."

"Evet, eminim öyledir. Senin muhteşem sakinle hiçbir ilgisi olmadığına eminim."

Kız kelimeyi kekeleyerek söylerken yanaklarının rengi sevimli bir şekilde koyulaştı ve adam yelesini savurdu.

"Ben çok yetenekli bir erkeğim."

Dudaklarına bir öpücük kondurdu, sonra ayağa kalkıp mutfığa doğru yürüdü, kuyruğunu arkasında salladı ve kızın güldüğünü duyunca gülümsedi.

Ona kahvaltı hazırladı ve pencerenin önündeki masada birlikte yediler. Kar yağışı şimdilik durmuştu ve dağın yamacında uzanan karla kaplı ağaçlara doğru uzanan meranın bozulmamış beyazlığını görebiliyordu. Kız onun bakışlarını takip etti, daha önce gördüğü düşünceli bakış yeniden ortaya çıktı.

"Burayı özleyeceğim," dedi usulca ve göğsüne sanki fiziksel bir silahla vurulmuş gibi bir acı saplandı. Şimdiden onu terk etmeyi mi planlıyordu?

"Ne demek özleyeceğim?" diye sordu, sesini dikkatle nötr tutarak.

"Kız kardeşime geri dönmek zorundayım. Bunu anlamalısınız."

Onları dansta birlikte gördüğünü hatırlıyordu. Aralarındaki sevgi apaçık ortadaydı ama bu, kız kardeşini ona tercih etmesinin acısını azaltmıyordu. *Neden şaşırdım*, diye sordu kendi kendine. Aşk yemininin anlamsız olduğunu öğrenmemiş miydi?

"Neden geri dönmek zorundasın?" Soru sert bir hırıltı olarak çıktı ve kaşlarını çattı.

"Çünkü bana ne olduğunu merak ederek çıldırıyor olmalı. Hayatım boyunca benimle ilgilendi." Küçük elini onunkinin üzerine koydu ama bu kez dokunuşu onu rahatlatmadı. "Annemiz ben çok küçükken öldü ve beni büyüten Pearl oldu. Babamız öldükten sonra, sırf bana bir yuva sağlamak için korkunç bir adamla bile evlendi. Bazı açılardan kız kardeşimden çok anneme benziyor."

Kadının sözleri sadece göğsündeki ağrıyı artırdı.

"En azından annen gibi davranacak biri vardı," diye hırladı kendini masadan uzaklaştırırken.

Sandalyesi keskin bir çatırtıyla yere çarptı, ses sessiz odada şok etkisi yarattı ama umursamayacak kadar üzgündü.

"Bilmeliydim," diye mırıldandı, bir ileri bir geri volta atıyordu ama oda onun telaşını kaldıramayacak kadar küçüktü ve kapıya yöneldi.

"Nereye gidiyorsun?"

"Kaçmam gerek," diye tersledi ve karla kaplı otlığa doğru kaçtı. "Benjar, bekle..."

Sözleri peşinden süzüldü ama o onları duymazdan geldi. Kar gerçekten koşamayacağı kadar yoğundu, ama ağaç sınırına ulaşana kadar otlakta mücadele ederek ilerledi. Ağaçların altı o kadar derin değildi ve daha hızlı hareket ederek dağın yamacına doğru ilerledi. Nereye gittiğini bilmiyordu, sadece göğsünde yankılanan boş acıdan kaçmak için çaresizdi.

Sonunda ağaçların arasından vadinin yukarısındaki bir çıkıntıya ıktı. Bulutlar h    alçakta ve ağırdı ama aşığıdaki çiftlik binalarının ana k  mesini g  rebilmesi için yeterli g  r  ş mesafesi vardı. Burada h    bir evi, kardeşleri ve bulduğu ailesi vardı ama bu bilgi bile içindeki boşluğu dolduramıyordu.

Kanat sesleri onu d    ncelerinden uzaklaştırdı ve ba ını kaldırdığında Drakkar'ın tepesinde daireler çizdiğini g  rd  . Karde i de onu g  rm    olmalıydı   nk   yanına konmak için aşığı s  z  ld  .

"Kul  benden çok uzaktasın. Ve gelininizden." Ba ını iki yana salladı.

"Onun benim gelinim olduğundan emin değilim." Kelimeleri s  ylemi   olsa bile.

"Gerçekten mi?" Drakkar i geçirdi, alışılmadık derecede hassas bir sesti. "Nelly'nin s  ylediği kadar basit olmayacağından hep    phelenmi  tim."

"O zaman bunu neden yaptın? Sizin t  r  n  z  n yalnız kalmayı tercih ettiğini sanıyordum."

"Ben de şöyle... Yalnız olmanın belki de sadece yalnızlık olduğunu keşfetmek zor."

"Evet. Gelininizle de sorun ya ıyor musunuz?"

Ama Drakkar maskesine geri d  nm   t  . Benjar'a her zamanki alaycı g  l  msemesini takındı ve bulutları işaret etti.

"Yakında yine kar yağacak. Eğer kul  benize d  nmek istiyorsanız,   imdi gitseniz iyi olur." Drakkar havaya sıçradı ve yukarı doğru y  kselerek hızla alçalan bulutların arasında kayboldu.

Kul  besine d  nmek istiyor muydu?

Evet. Onu elinde tutamayacağını bilmenin verdiği acıya rağmen, onunla geçirebileceği her anı değerlendirmemek aptallık olurdu. Asla gitmemeliydi.

Elinden geldiğince hızlı hareket ederek dağın yamacından aşığı doğru inmeye ba ladı, ancak otlağa varmadan çok   nce kar yağmaya ba lamı tı ve o sırada

Ağaçların arasından çıktığında kar öylesine şiddetli bir şekilde savruluyordu ki kulübeye ulaşmak için koku alma duyusuna güvenmek zorunda kaldı.

Buz gibi bir rüzgârla içeri girdi, Ruby ona doğru koşarken kapıyı arkasından çarparak kapattı.

"Hangi cehennemdeydin? Meraktan öldüm."

"Öyle miydin?" diye sordu umutla, kızgınken ne kadar güzel görüldüğünü fark etmekten kendini alamıyordu.

"Tabii ki **ö y l e y d i m** , seni aptal." Ayağını yere vurdu. "Seni seviyorum, unuttun mu?"

"O zaman beni neden terk ediyorsun?" Kelimeleri durduramadan patladılar.

"Seni terk edeceğim de ne demek?" "Kız

kardeşine geri döneceğini söylemiştin."

"Evet, ona iyi olduğumu söylemek için. Ve ona senden bahsetmek için. Onunla kalmayı planlamıyorum, Benjar."

İçinde yanan umut neredeyse acı vericiydi. "Onunla kalmayacak mıydın?"

"Tabii ki hayır. Biz evliyiz, değil mi? Bu birlikte kalacağımız anlamına geliyor." Ona kaşlarını çattı. "Tabii ikimizden biri kar fırtınasına doğru koşturan bir salak değilse. Bunu neden yaptın?"

"Çünkü beni terk edeceğini düşündüm."

"Yani acele etmeye mi karar verdin?" Azarlayan tonuna rağmen yüzü yumuşamıştı.

"Sanırım bir yanımda hep bunun kaçınılmaz olduğunu düşündü."

"Ama değil. Artık bana bağlısın. Bu evlilik yeminimizin bir parçası."

Tanrılara şükürler olsun.

"Bu yeminler tam olarak nedir?" diye sordu hevesle.

Burnunu kırıştırdı.

"Tam olarak hatırladığımdan emin değilim. Zengin ya da fakir birlikte olmakla ilgili bir şey olduğunu biliyorum."

"İkimiz de çiftlikte pay sahibi olduğumuza göre bir sorun yok demektir."

"Öyle mi?"

"Evet. Sana ilk gece tüm gelinlerin pay alacağını söylemiştim."

"O sırada dikkatim biraz dağınıktı," diye mırıldandı. "Ama evlilik yemininde başka neler olduğunu bir düşüneyim. Hastalıkta ve sağlıkta birlikte kalmakla ilgili bir bölüm var ama sanırım bunu zaten aştık."

"Evet, bu yüzden sağlıklı kalmalısın," dedi kararlılıkla. Onun hasta olduğu düşünçesi onu dehşete düşürmüştü.

"Hatırladığım tek şey bu, en önemlisi hariç. Birbirimizi sevmek ve değer vermek."

Ona gülümserken göğsü ağrıyordu. "Bu yemini çoktan ettim."

"Ben de öyle." Elini tuttu ve onu sobaya doğru götürmeye başladı. "şimdi buraya gel ve ısın. Yarı donmuş olmalısın."

Soğuk onu rahatsız etmedi, ama onunla ilgilenmek istemesine sevinerek kendisini çekmesine izin verdi.

"Bir dakika bekle," dedi. "Tüm yeminlerin bunlar olduğuna emin

misin?" "Sanırım öyle. En azından önemli olanlar. Neden?"

Ona üzgün bir yüz ifadesi verdi. "Kocanız için yemek pişirmekle ilgili bir şeyler yazmalarını umuyordum."

Kadın kıkırdamaya başladı. Sonra onu öptü ve bir şekilde yatağa geri döndüler ve onu tamamen farklı ve çok daha zevkli bir şekilde ısıtmaya devam etti.

BÖLÜM 14

“ | Düşünüyordum," dedi Benjar birkaç gün sonra.

Hâlâ yataktaydılar ama adam onu izlemek için dirseğinin üzerine kalktı,
mavi gözleri parlıyordu ve o da gülümsedi.

"Böyle olağandışı bir olaydan dolayı endişelenmeli miyim?" Kızın burnuna fiske vurdu.

"Hayır. Ve kışkırtıcı olmayı bırak. Bu bende karşılık vermek için yaratıcı yollar bulma isteği uyandırıyor."

"Bu pek de caydırıcı bir şey değil," diyerek parmaklarını kuyruğuna doladı ve hafifçe çekti.

Yumuşak bir onay hırıltısı çıkardı ama sonra yine burnuna fiske vurdu.

"Şunu yapmayı kes!"

"O zaman kuyruğumu okşamayı bırak." Sırıttı. "En azından sana planımı anlatmama yetecek kadar."

Yine de adamın kuyruğunu hızlıca sıktı, ardından ellerini ağırbaşlı bir şekilde göğüslerinin üzerinde kavuşturdu.

"Devam et."

"Sanırım fırtına sona eriyor olabilir. Yoğun kar yağışları arasındaki sakin dönemler artıyor ve rüzgarlar azaldı. Sanırım

önümüzdeki bir iki gün içinde kendini patlatır."

Bu haberle ilgili karışık duygular içindeydi. Onunla kulübede yalnız kalmaktan, birlikte çalışmaktan hoşlanıyordu ama fırtına sona erdiğinde bu durum değişmek zorunda kalacaktı. Pearl'le bağlantı kurmanın ve ona iyi olduğunu bildirmenin bir yolunu bulmalıydı.

"Peki sonra ne olacak?" diye sordu.

"Çığın geçidi atlar ya da herhangi bir araba için geçilmez hale getirdiğinden eminim ama azimli iki kişinin geçidi aşması mümkün."

"İki mi?" diye fısıldadı, kalbi çılginca çarpıyordu.

"Tabii ki. Seni tek başına göndereceğimi düşünmedin, değil mi? Sen benimsin, Ruby."

Kendinden emin sözlerine rağmen, onun gözlerindeki küçük şüphe gölgesini görebiliyordu ve ellerini yelesine gömüp onu daha da yakınına çekti.

"Senin," diye kabul etti ve onu öptü.

Öpüşme hızla tırmandı ama adam geceliğine uzandığında kadın onu durdurdu.

"Gerçekten karşıya geçebileceğimizi düşünüyor musun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti, sonra da ona umursamaz bir sırıtış attı. "Ama denemek eğlenceli olmaz mı?"

Kendi macera duygusu da onunkine uyacak şekilde

alevlendi. "Evet, öyle."

"Güzel. O zaman anlaştık. Şimdi kuyruğumu okşayabilirsin," dedi asil bir tavırla ve yastıklara yaslandı.

"Ya da belki kuyruğun beni okşayabilir."

Adam o kadar hevesle ona döndüğünde güldü ki neredeyse yataktan düşecekti. Ve okşama karşılıklı olmasına rağmen, kesinlikle hiçbir şikayeti yoktu.

FIRTINA ÖNÜMÜZDEKİ BİRKAÇ GÜN BOYUNCA AZALMAYA DEVAM ETTİ VE zamanı yolculuğa hazırlanmak için kullandı. İlk hedefi biraz daha pratik giysiler yapmaktı. Dikiş tecrübesi daha kullanışlı şeylerden ziyade mendil işlemeyle sınırlıydı, ama sonuçlar Pearl'ün küçük, düzgün dikişlerinden çok uzak olsa da, iki gömleğini ve bir pantolonunu en azından kendi bedenine daha yakın bir şeye dönüştürmeyi başardı.

Benjar da işe koyuldu. Donmuş bir deriyi yattığı yerden aldı ve çözüldükten sonra onun için önden bağcıklı bir çift diz boyu çizme yaptı. Karın durgun olduğu günlerden birinde ormana gitmekte ısrar etti ve birkaç uzun, ince dalla geri döndü. Bunlar ona öğretmenlerinden birinin kullanmayı sevdiği anahtarları hatırlattı ve onlara şüpheli bir bakış attı.

"Bunlar ne için?"

"Göreceksin."

Dalları daha kısa parçalara ayırdı ve ıslattı, ancak onları yerine oturtmaya başlayana kadar anlamadı.

"Kar ayakkabısı yapıyorsun."

"Deniyorum demek daha doğru olur. Gilmat geçen kış bunlarla denemeler yaptı, ancak ahşabı doğru şekilde bükme konusunda çok daha iyi."

Ancak epeyce mırıldandığı küfürlere rağmen, her birini bir çift yapmayı başardı. Karda bir başka mola sırasında pratik yapmak için dışarı çıktılar. Onları kullanmanın sandığından daha zor olduğu ortaya çıktı ama baldır kaslarındaki yanmaya rağmen pes etmeyi reddetti. Güneş beklenmedik bir şekilde ortaya çıktığında kulübenin etrafında iki kez dönmeyi başarmıştı.

Güneş ışığı kardan parıldıyor ve arkalarında yükselen tepeleri aydınlatıyordu. Diğer yönde vadi altlarına doğru uzanıyordu ve uzaktaki çiftlik binalarını bir anlığına görebildiğini düşündü. Eğer geçidi geçme girişimleri başarısız olursa, Nelly'ye gidip ne yapmaları gerektiğini sormaya karar verdi.

tavsiye için. Belki de gizli bir haberci kuş kaynağı vardır diye düşündü gülümseyerek, tam göğsüne yumuşak bir kar topu sıçramadan önce.

"Bunu neden yaptın?" diye bağırdı. "Kim, ben mi?"

Benjar o kadar masum görünüyordu ki neredeyse kartopunu atanın o olmadığına inanacaktı ama gözlerindeki parıltıyı gizleyemiyordu. *Bunun bedelini ödeyecek*, diye düşündü kendi kartopunu toplamak için eğilirken.

Adamın cüssesi ve hızı göz önüne alındığında, dövüşün sonucu asla şüphe götürmezdi ama kar ayakkabıları ona ihanet etmeden ve geriye doğru karın içine düşmeden önce kendi başına birkaç vuruş yapmayı başardı.

"Ruby! İyi misin?"

Benjar onun üzerine eğildi, yüzü endişeliydi. Güneş ışığı yelesindeki tüm farklı renkleri ve güçlü yüz hatlarını vurguluyordu - artık yabancı değil, sonsuz derecede sevilen biriydi.

"Emin değilim," diye fısıldadı ve adam daha da yaklaştı.

Adam bunu yapar yapmaz, topladığı bir avuç karı alıp adamın suratına fırlattı. Adam öfkeyle kükredi ve kadın adamın yüzündeki kırgın ifadeye çaresizce kıkırdadı.

"Başın büyük belada, küçük gelin," diye homurdandı ve kadın ona gülümsedi.

"Sadece yüzündeki ifadeyi görmek için bile değerdi."

Güldü, öfkesi su yüzüne çıktığı kadar çabuk kayboldu, sonra başını eğdi ve onu öptü. Dudakları kar yüzünden buz gibiydi ama soğğun şoku öpücüğünün sıcaklığıyla yok oldu. Harika derecede sıcak, sert dili kızinkini okşadı ve göğüs uçları gerildi. Adam elini gömleğinin altına soktu, soğuk parmakları kızın nefesini kesti ama adam meme uçlarını çekiştirmeye başlayınca kız soğğu unuttu.

Adamın eli aşağı kayana ve gömleği yukarı çıkana kadar soğuk nihayet nüfuz etti ve kadın titredti. Adam hemen yaptığı şeyi bıraktı.

ve onu da yanında taşıyarak ayağa kalktı.

"Bu hava için donanımlı değilsin. Oynamak için durmamalıydım." "Keyif alıyordum," diye itiraz etti.

Sıcak ve soğğun zıtlığı merak uyandıracak kadar heyecan vericiydi. Ona spekülâtif bir bakış attı, sonra başını salladı.

"Burası çok soğuk."

İç çekti ama muhtemelen haklı olduğunu kabul etti. Kısa süreli güneş ışığı çoktan solmaya başlamıştı ve rüzgâr şiddetini artırıyor. Kulübeye girer girmez adam sıcak bir duş alması için ısrar etti ama şaşkınlıkla ona katılmadı. Duştan sıcak ve ısıltılı bir şekilde çıktığında onu beklerken bulunca nedenini anladı.

Çoktan çıplaktı, kaybolan güneşin son ışıkları o iri ve güçlü bedeninde oynaşıyordu. Masadaki her şeyi temizlemişti - bir kova kar hariç.

"Burası oynamak için çok daha iyi bir yer," diye mırıldandı ve bacaklarının arasında düşük bir beklenti nabzı başladı.

"Emin misin?" diye sordu masumca, havlunun aşağıya kaymasına izin vererek bir parça meme ucunu ortaya çıkardı.

"Çok eminim."

Ona doğru yürüdü, sonra onu kollarının arasına aldı ve masanın üzerine yatırdı. Nedense burada kendini yatakta yattığından daha korunmasız hissediyordu ve havluyu çekip çıkardığında göğüs uçları daha da gerildi.

Küçük bir miktar kar toplayarak gergin bir tomurcuğun üzerinde nazikçe gezdirdi. Buz gibi karıncalanma kadının sırtını kamburlaştırdı, ama sonra ağzı onu takip etti - sıcak, ıslak ve harika. Küçük tepeyi sertleşip zonklayana kadar okşadı, sonra şişmiş ucuna hayranlıkla bakmak için başını kaldırdı. Bir kez daha karla fırçaladı ve kadın haykırdı, çelişkili hisler onun uyarılmasını yükseltti.

Sırıttı ve tekrar diğer göğsünden başladı. Kız titreyene, vücudu orgazmın kıyısında gezinene kadar aralarında gidip geldi ve sonra bacaklarını ayırdı.

"Yapamazsın," diye zayıfça itiraz etti, zaten beklentiyle titriyordu.

"Kesinlikle yapabilirim."

Bu kez ağzıyla başladı, kaba dili şişip zonklayana kadar klitorisiyle alay etti. Sonunda başını kaldırdığında, kendini hazırladı ama hiçbir şey onu soğğun şokuna hazırlayamazdı, o kadar buzluysa ki yakıyordu

- ve hemen tüm vücudundan geliyormuş gibi görünen bir orgazma sürükledi.

Adam içine daldığında hâlâ titriyordu, dikenleri titreyen etine sürtünüyor ve onu ikinci bir doruğa gönderiyordu. Kendi doruk noktasını kükreyene kadar titreyen kanalına tekrar tekrar sokmaya devam etti, tohumunun sıcak telaşı önceki kar soğğuyla keskin bir tezat oluştuyordu.

Adam yarı yarıya onun üzerine yığıldı ve kadın kollarını boynuna dolayarak onu kendine yakın tuttu. Seviştikten sonra bu temasa ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bundan da zevk alıyordu. Başını kaldırıp ona sıritana kadar parmaklarını onun yelesinde gezdirdi ve hafifçe mırıldandı.

"Bu dışarıda olmaktan daha iyi değil miydi?"

"Sanırım," dedi sahte bir isteksizlikle ve adam kızın burnuna bir fiske

vurdu. "Velet."

Adam yavaşça geri çekildi, o muhteşem dikenler hâlâ hassas olan etini okşarken kadının içini yeniden titretti ve ayağa kalktı. O da ayağa kalktı ve her yerde erimiş kar parçalarına bakarken adamın neden masayı seçtiğini anladı.

"Sanırım şimdi bir duşa daha ihtiyacım var."

"Ve bu sefer sana katılacağım," dedi ve sikinin tekrar kılıfından çıkmaya başladığını gördü.

Güldü. "Hiç doymaz mısın?"

"Sana asla doyamadım."

Yüzü beklenmedik bir şekilde ciddiye ve gülümseyip elini uzatmadan önce boğazında bir yumru belirdi.

"O zaman beni duşta götür, kocacığım."

BÖLÜM 15

Tava düzelmeye devam etti ve Ruby her gün kar ayakkabılarıyla pratik yaparak dışarıda vakit geçirdi. İki günün ardından yeni kar yağmaya başladığında, Benjar ayrılma vaktinin geldiğini duyurdu. Yolculuğu bir günde tamamlamayı umarak ertesi sabah güneş doğar doğmaz yola çıkmaya karar verdiler.

Onu rahatlatma çabalarına rağmen, bir parçasının hâlâ Wainwright'a vardıklarında ne olacağı konusunda endişelendiğini biliyordu ve bu, o geceki sevişmelerinin aciliyetine de yansımıştı. Daha sonra, yüzünü neredeyse çılgınca boynuna sürterken ve kokusuyla onu defalarca işaretlerken ona sarılarak uzun bir zaman geçirdi.

Ondan asla vazgeçmeyecek olsa da, İnci'nin tepkisinden de endişe ediyordu. Kız kardeşi ona karşı her zaman çok korumacı olmuştu. Ruby sadece Benjar'ın kendisini ne kadar mutlu ettiğini anlamasını umabilirdi. İkisi de iyi uyuyamadı ve gökyüzü aydınlanmaya başlar başlamaz bu girişimden vazgeçip yola çıkmaya hazırlandılar.

Zamanının çoğunu ya çıplak ya da sadece onun gömleklerinden birini giyerek geçirdikten sonra, değiştirdiği kat kat giysileri giymek garip gelmişti ama sıcaklığın hoşuna gideceğini biliyordu. Botlarını bağladı, boynuna ve yüzüne bir eşarp bağladı, ona verdiği pelerini bağladı ve hazır olduğunu ilan etti.

Benjar erzakla doldurduğu deri çantasını omzuna attı ve ona sırtıttı. Artık ruh hali düzelmişti, çünkü artık

sinirleri harekete geçirir.

"Tüm o güzel pembe teni örtmek ne utanç verici. Tek görebildiğim gözlerin."

"Geri kalanımı çok gördün. Ve karda çıplak yürüyemem."

İnledi ve sahte bir acıyla şaftını kavradı.

"Ama şimdi seni hep bu şekilde hayal edeceğim."

Kapıya yönelirken kuyruğuna kışkırtıcı bir vuruş yaptı. "Güzel.

Bu seni sıcak tutar."

Dışarıdaki hava soğuk ve berraktı ve derin bir nefes aldı. Yoğun kar örtüsü vadiye neredeyse büyülü bir görünüm vermiş, güneşin ilk ışıkları vadiye ulaştığında pırıl pırıl parlıyordu. Fırtına geçtiğinden beri nehrin yanındaki otlaklarda dolaşan melez bufalo sürüleri sabahın ilk ışıklarında mistik yaratıklar gibi görünüyordu.

Vadinin ilerisindeki çiftlik evinin üzerinden bir duman yükseliyordu ve doğru kararı verdiklerini umuyordu. Yardım için Artek ve Nelly'ye gitmeyi tartışmışlardı ama sonunda kasabaya mesaj göndermenin tek yolu birini göndermek olduğu için geçidi kendi başlarına denemeye karar vermişlerdi. Ve kız kardeşini görmek istiyordu, ona sadece bir mesaj göndermek değil.

Buna rağmen, vadinin sonunu kapatan beyaz duvara baktığında kalbi küt küt atmaya başladı.

"Bunu gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun?"

"Elimizden geleni yapacağımızı düşünüyorum." Kızın burnuna fiske vurdu.

"Merak etme küçük gelin. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Yanlış hatırlamıyorsam, geçen sefer seni kurtarmak zorunda kalan bendim."

"Botları olmadan yola çıkan sendin," diye hatırlattı ona.

Güldü ve kar ayakkabılarının gerektirdiği artık tanıdık olan kayma adımlarına alıştı, dağdan aşağı doğru yola çıktıklarında onu kızdırmaya devam etti. Hatta

Geçitten geriye kalan tek şey olan uzun yokuşu tırmanmaya başladıklarında, neşesi yerindeydi.

"İşlerin böyle yürümesi ne garip değil mi? Danstan hemen önce kız kardeşimi aşka, maceraya ve romantizme hazır olduğuma ve sevdiğim erkekle bir maceraya atıldığıma ikna etmeye çalışıyordum."

"Romantizmden bahsetmediğinizi fark ettim," dedi kuru bir sesle.

"O kısmı bir yatak bulana kadar beklemek zorunda kalabiliriz. Ya da bir masa," diye masumca ekledi ve adam tökezleyince kıkırdadı.

Bundan sonra nefesini tırmanış için sakladı.

"İlerideki depo binası," dedi Benjar sonunda, yarısı kar yığınının gömülmüş uzun, alçak bir binayı işaret ederek. "Bir süre orada dinlenebiliriz."

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor."

Ne kadar alıştırmaya yapmış olursa olsun, kar ayakkabısını kullanırken harcadığı efor yüzünden baldırları hâlâ ağrıyordu.

"Ruby!" diye bağırdı kadınsı bir ses ve ona doğru koşan birini görmek için başını kaldırdı.

Şok geçiren beyninin onun kız kardeşi olduğunu anlaması gerekenden çok daha uzun sürdü ama sonra karda koşabildiği kadar hızlı koşmaya başladı. İkisi de ağlıyor, gülüyor ve birbirlerine cevaplamaya vakit bulamadıkları sorular soruyorlardı.

Benjar ondan sadece bir adım uzaktaydı ve sonra kız kardeşinin arkasında beliren Callum'u gördü. Onun burada ne işi vardı? Benjar ona gelin avına katılmadığına dair güvence vermişti.

Soruları vardı, çok fazla sorusu vardı ama şu anda önemli olan tek şey kız kardeşiyle tekrar bir araya gelmiş olmalarıydı ve ona daha da sıkı sarıldı.

Sonunda geri çekilip yanaklarında donan gözyaşlarını sildiğinde, Benjar hâlâ endişeyle onun yanında duruyordu. Ona güven verici bir

gölümsemi ve elini uzattı. Adam elini hemen tuttu, iri ve sıcak parmakları onunkilerin etrafında sıkıca kıvrıldı.

"Pearl, seni kocam Benjar'la tanıştırmak istiyorum."

"Kocan mı?"

"Evet," dedi kararlılıkla. Evrak eksikliği onu hiç rahatsız etmemiştir. Kız kardeşi endişeyle onun yüzünü inceledi. "Ve sen mutlu musun?"

"Evet," dedi, daha da kararlı bir şekilde.

Pearl içini çekti ama sonra Benjar'a sıcak bir gülümseme verdi. "O halde Benjar, ailemize hoş geldin."

Callum sırtarak kız kardeşini selamlamadan önce elinin gevşediğini hissetti ve rahat bir nefes aldı. Kocasını ve kız kardeşi vardı - ve hatta muhtemelen bir kayınbiraderi, diye düşündü Callum'un Pearl'ün üzerinde gezinişini izlerken. Aşk, macera, romantizm - ve aile. Her şey mükemmeldi.

EPİLOG

S aylar sonra bile.

DRAKKAR YATAK ODASINDAN ÇIKARKEN, "BİR KIZ," DIYE DUYURDU, Ruby'nin gözleri yaşlarla doldu.

Diğer kardeşleri tezahürat yaparken Benjar onu kendine doğru çekti. Hepsi Nelly'nin çocuğunun doğumu için çiftlik evinde toplanmıştı ve Ruby geldiklerinden beri alışılmadık bir sessizlik içindeydi.

"Sen iyi misin?" "Ben

iyiyim. Sadece..."

"Sadece ne?" diye sordu, onu çiftlik evinden **ç ı k a r ı p** kapalı verandadaki salıncağa götürdü ve kucağına çekti.

"Beklemeye karar verdiğimizizi biliyorum. Baş başa geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarmak istediğimizi biliyorum. Ama..."

"Ama ne, küçük gelin?"

"Ama şimdi bir bebek istiyorum," diye feryat etti.

Aleti hemen sertleşti ve kılıfından kaçmakla tehdit etti. Kadının lezzetli vücudunun çocuklarıyla birlikte olgunlaşacağı düşüncesi onu arzuyla ürpertti.

"Pekala," diye kabul etti.

Gözlerini sildi ve kaşlarını çatarak ona baktı, kaşları o sevimli şekilde birbirine yaklaştı.

"Öylece mi?"

"Aynen böyle. Eğer istediğinin bu olduğundan eminsen, çok memnun olurum. Seni seviyorum Ruby. Ve ailemizi genişletmeyi çok isterim. Bu sevgiyi bir çocukla paylaşmayı."

Çekip giden bir annenin acısını asla çekmek zorunda kalmayacak bir çocuk. Ruby'nin çocuklarını asla isteyerek terk etmeyeceğini ruhunun derinliklerine kadar biliyordu.

"O zaman yapalım." Yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Hadi bir bebek yapalım." "Burada mı?" diye sordu, şaşırmıştı ama isteksiz değildi.

Güzel gelininin görüntüsüne başka kimsenin maruz kalmadığından emin olmak için duyularını tetikte tutması gerekecekti. Küçük gelininin maceracı bir yanı olduğunu bildiği için, onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu aldığı anda şaşırmadı. Ama bir an düşündükten sonra başını salladı.

"Eğer biri bizi yakalarsa Pearl çok üzülür. Benim daha iyi bir fikrim var."

Gülümsedi ve kucağından zıpladı, sonra da buyurgan bir el uzattı. Adam gülümsemesini gizleyerek elini tuttu, aklındaki ne olduğunu öğrenmek için beklerken aleti endişeyle zonkluyordu. Kadın onu yamaçtan aşağıya, atların bahar tarlalarının tadını çıkardığı boş ahırlardan birine götürdü.

"Burada mı?"

"Neden olmasın?" Ona kışkırtıcı bir bakış attı. "İlk kez bir ahırda öpüldüm."

"Seni burada hiç öpmedim," diye hırladı ve ona doğru yürümeye başladı. Kız ciyakladı ve geri çekildi.

"Uzun zaman önceydi," dedi nefes nefese. "Ve pek de unutulmaz değildi."

Adam saldırmış ama kadın bir saman balyasının arkasına kaçmış. Görünüşe göre gelini oynamak istiyordu. Adam da buna uymuş ve kız nefessiz kalıp kıkırdayana kadar onu ahırın içinde kovalamış. Onu her an yakalayabilirdi ama onu gülümserken ve mutlu görmeyi seviyordu.

Adam sonunda onu yakaladığında hâlâ kıkırdıyordu ama adama baktığında neşesi hemen kayboldu.

"İlk gece beni buraya getirdiğini söylemiştin - sonunda senin için doğru gelin olduğumu kabul ettiğin yer."

Hatırladıkça ürperdi. Ya içgüdülerini görmezden gelseydi ve Ruby'yi Frantor'a verseydi? Yine de bir şekilde birbirlerine giden yolu bulacaklarından şüpheleniyordu.

"Bu yüzden bebek sahibi olmayı denemek için iyi bir yer olacağını düşündüm," diye ekledi.

Nasıl itiraz edebilirdi ki? Özellikle de kadın ona sırtını dönüp yeni ve güzel elbisesini yavaşça yukarı çekerek daha da güzel -ve tamamen çıplak- kıcını ortaya çıkardığında.

"Çekmecelerin nerede?" diye sordu.

"Oops. Onları unutmuş olmalıyım." Adam ona yaklaşp elini çıplak ipeksi teninde gezdirirken omzunun üzerinden masum bir bakış attı. "Bu beni kötü bir kız mı yapar?"

"Oh hayır," diye hırladı. "Sen benim çok iyi kızımsın."

Onun bu sözler karşısında titrediğini, bacağından aşağı bir damla nemin süzüldüğünü ve uyarılmışlığının sarhoş edici kokusunun kafasını doldurduğunu hissetti. Daha yakına eğildi, boynuna sokuldu ve kokusunun neden bugün özellikle cazip olduğunu anladı.

"Doğurgansın." Aleti kılıfından o kadar hızlı fırladı ki neredeyse sallanıyordu.

"Mmm. O zamanın geldiğini düşünmüştüm." Ona karşı kıcını oynattı. "Bundan faydalanmayacak mısın?"

"Kesinlikle."

Onu balyanın üzerinden daha yükseğe kaldırdı, o kadar yüksekti ki ayakları artık yere değmiyordu ama siki için mkemmek bir aıdaydı. Ereksiyonunun zonklayan aciliyetine rağmen, onun solgun, mkemmek kıının görüntüsüne hayran olmak için durakladı. Kuyruksuz sırtının çıplak hatlarında özellikle erotik bir Şeyler vardı ve elini pürüzsüz teninden aşağıya, zaten pembe ve parıldayan güzel küçük kıvrımlarına doğru gezdirdi.

Tekrar kıpırdandı, ancak bu pozisyonda çok az kaldıracı vardı ve hayal kırıklığına uğramış bir ses çıkardı.

"Benjar, lütfen."

Elini kızın altına doğru kaydıldı ve klitorisini kızın sevdiği Şekilde tıngırdattı.

"İstediğin bu mu?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldı. "Yani, evet, ama sadece bu değil." "Açgözlü kız. Bunu mu demek istiyorsun?"

Elini sikiyle değiştirdi, ince titremeler teninde kayana kadar dikenlerini klitorisinin üzerinde ileri geri kaydıldı.

"İimde. Seni içimde istiyorum."

Kalalarını kavradı, onu biraz daha yukarı kaldırdı ve itaat etti. Adam daha yerine tam olarak oturmadan kadın doruğa ulaşmıştı; sıkı, süt gibi nabız atıŐlarına karşı koymak neredeyse imknsızdı ama adam dişlerini sıktı ve dayanmaya çalıştı. Titremeleri nihayet dindiğinde, adam hareket etmeye başladı, yüzünü boynuna indirirken yavaşça ve nazikçe vücuduna girip çıkmaya başladı. Başını eğdi, yanağını tenine srtp kokusuyla onu işaretlerken ona daha fazla erişim sağladı.

Birbirlerine karıŐan kokuları onun uyarılmasını daha da artırdı ve kontrolü kaymaya başladı, itiŐlerinin hızı arttı. Kadın onaylarcasına mırıldandı, kısıtlı pozisyonuna rağmen onu geri itmeye çalıştı ve adam onu daha da sıkı tuttu, sıkıca içine daldı, defalarca sıcak karşıladı. Kadın haykırdı, kanalı onu tekrar sağdı ve bu sefer adam karşı koyamadı, bir tatmin kkremesiyle içinde patladı.

Dizlerinin bağı çözülmek üzereydi ve dikenlerinin başka bir orgazmı tetikleyeceğini ve tohumunu kadının derinliklerine çekmesine yardımcı olacağını bildiği için isteksizce geri çekildi. Titremesi durur durmaz onu kollarının arasına aldı ve yere çökerek kendisine yaslanmasını sağladı.

"Hemen hamile kalsam harika olmaz mıydı?" diye mırıldandı. "Olmaman için hiçbir neden göremiyorum."

Güldü. "Her zaman ilk seferde olmuyor." "O zaman denemeye devam edeceğiz."

"Bu doğru. Ve farklı pozisyonları deneyebiliriz."

Aleti ortaya çıkmaya başladı ve kadın tekrar güldü. "Görüyorum ki bu fikri onaylıyorsun."

"Seninle ilgili her şeyi onaylıyorum."

"Benim tatlı kocam."

"Ben seninim," diye kabul etti. "Ve sen de benim mükemmel küçük gelinimsin."

Ve sonunda buna gerçekten inanmıştı. Onu seviyordu ve onu asla terk etmeyecekti.

YAZARIN NOTU

Benjar'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederim! Artek'ten çok farklı olmasını seviyorum - ama gelinini memnun etmek için aynı derecede kararlı! Bu seriyle çok eğleniyorum ve diğer kardeşlerin maceralarını sizlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum!

Hikayeden hoşlansanız da hoşlanmasanız da, Amazon'da dürüst bir yorum bırakırsanız benim için dünyalara bedel olur - yorumlar diğer okuyucuların kitaplarımı bulmasına yardımcı olmanın en iyi yollarından biridir!

Her zamanki gibi, bu maceralara benimle birlikte katıldıkları için okuyucularıma teşekkür etmeliyim - siz olmadan bunu yapamazdım!

Ve her zaman olduğu gibi, beta ekibime özel bir teşekkür - Janet S, Nancy V ve Kitty S. Düşünceleriniz ve yorumlarınız inanılmaz derecede yardımcı oluyor!

Sıradaki!

Yedi Uzaylı Kardeşe Yedi Gelin
Callum ile devam ediyor!

Callum uzun zaman önce kadınlara tövbe etti. Pearl'ün erkeklere ilgisi yok. felaket evliliğinden sonra. Ancak bir kar fırtınası onları bir araya getirdiğinde, sonunda sorunlu geçmişlerinden kaçmanın bir yolunu bulabilecekler midir?

[Callum'u sipariş etmek için buraya tıklayın!](#)

Yeni çıkan ürünleri, fırsatları veya güncellemeleri kaçırmamak için [buraya tıklayarak haber bültenime kaydolun!](#)

DİĞER BAŞLIKLAR

Uzaylı Kaçırma Serisi

Anna ve Uzaylı Beth ve

Barbar Cam ve Fatih

Deb ve İblis Ella ve

İmparator Faith ve

Savaşçı

Greta ve Gargoyle

Hanna ve Tetikçi Izzie

ve Buz Canavarı

Joan ve Juggernaut Kate

ve Kraken

Zambak ve Aslan

Mary ve Minotor Nancy

ve Naga Olivia ve Ork

Pandora ve Mahkum Quinn

ve Queller

Uzaylı İstilasası Serisi

Uzaylı Seçimi

Uzaylı Fethi

Uzaylı Mahkum

Uzaylı Damızlık

Uzaylı İttifakı

Uzaylı Umudu

Elementlere Maruz Kalma

Çıplak Uzaylı The

Bare Essentials

Çıplak Bir Tavır

Buff Canavarı

Soyunmak

Yedi Uzaylı Kardeşe Yedi Gelin

Artek

Benjar

Callum

Folsom Planet Blues *Uzaylı*

En Çok Aranılanlar: Kafesteki

Canavar Uzaylı En Çok Aranılan:

Hapishane Arkadaşı Uzaylı En

Çok Aranılan: Mastermind Uzaylı

En Çok Aranılanlar: Zincirsiz

Boynuzlu Tatiller

Krampus ve Kocakarı

Nicholas için Bir Hediye

Mars'ta Cyborglar

High Plains Cyborg

İyi, Kötü ve Cyborg Bir Avuç Cyborg

Birkaç Cyborg Daha

Muhteşem Cyborg

Kanun Kaçağı Cyborg

Uzaylı Anne ve Uzaylı Savaşçı

Tarafından Değer Verilen

Uzaylı Savaşçı İçin Bir Oğul

Uzaylı Savaşçının Kızı Uzaylı

Savaşçı için Bir Aile

Dadı ve Uzaylı Savaşçı Uzaylı

Savaşçı için Bir Ev Uzaylı

Savaşçı için Bir Hediye

Kozmik Peri Masalları

Jackie ve Dev

Bir Uzayhyla Kör Randevu

Uzaylı Çiftlik Ustası

Antolojiler

Yıldızların Arasında

Sahiplenildi Adamant

Spirits

Uzaydaki Hayvanlar 7

YAZAR HAKKINDA

Honey Phillips, ateşli uzaylı savaşçılar ve karşı koyamadıkları insan kadınlar hakkında buharlı bilim kurgu öyküleri yazıyor. Kaçırılmalardan istilalara, yolculuk zor olabilir, ancak sonu her zaman tatmin eder.

Honey ilk kitabını beş yaşındayken yazdı ve resimledi. O zamandan beri yazarlığı gelişti. Çizim becerileri ise ne yazık ki gelişmedi. Yazmayı, okumayı, seyahat etmeyi, yemek yapmayı ve şampanya içmeyi seviyor - bu sırayla olması gerekmiyor.

Honey harika okuyucularından haber almayı çok seviyor! Onu aşağıdaki konumlardan herhangi birinde takip edebilirsiniz...

www.facebook.com/HoneyPhillipsAuthor

www.bookbub.com/authors/honey-phillips

www.instagram.com/HoneyPhillipsAuthor

www.honeyphillips.com

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.